

ČASOPIS AKADEMICKÉJ OBCE
PEDAGOGICKEJ FAKULTY
PREŠOVSKÉJ UNIVERZITY

V PREŠOVE
ČÍSLO 1, 2020

ARIKŠ

OTVORENÉ DVERE
DO KABINETU

POLITICO
STUDENTUS

POĎ VON

NA KUS REČI S...
ŽIVOT NA FAKULTE

A TOTO SI UŽ PREČÍTAL?

ART U ŠTUDENTOV

Obsah:

ARTUŠOVNÍK..... 3

ŽIVOT NA FAKULTE

5. ROČNÍK DŇA MATERSKÝCH ŠKÔL..... 4

INDÍCIA?..... 5

PONOŽKOVÝ OKTÓBER..... 7

UNIVERZITNÉ MESTEČKO..... 8

DOKOPY 2019..... 9

BURZA KNÍH..... 10

MIESTO, KDE TO ŽIJE..... 11

POMÁHAME ZBIERAŤ MIKULÁŠOVI..... 12

PRO EDUCO..... 14

OTVORENÉ DVERE DO KABINETU

SPECIAL OLYMPICS SLOVAKIA..... 16

PUTOVANIE SÚČASNOU ČESKOU

LITERATÚROU PRE DETI..... 18

PRÍLEŽITOSŤ, KTORÚ

NESMIEME PREMÁRNIŤ 19

ŽIVÁ KNIŽNICA..... 20

DVA POHLADY NA POPULUŠKU..... 22

PLATFORMA ETWINNING..... 25

NA KUS REČI S...

„ÁNO, IDEM DO TOHO!“..... 28

„DVOJITÉ LATTE BEZ MLIEKA“..... 31

POĎ VON

DVE V OLOMOUCI..... 33

TRAJA V PORTE..... 35

POLITICO STUDENTUS

„MALÝ“ AKADEMICKÝ SENÁT

PF PU V PREŠOVE..... 39

„VEEKÝ“ AKADEMICKÝ SENÁT

PF PU V PREŠOVE..... 40

AKTIVITY VEDECKEJ SKUPINY

ŠTUDENTOV ZA ZS 2019-2020..... 41

ZOZNAM ČLENOV ŠTUDENTSKEJ RADY

PF PU V PREŠOVE..... 43

ART U ŠTUDENTOV

SPOZA OPONY..... 45

MÔJ FANTASTICKÝ AUTOPORTRÉT..... 48

A TOTO SI UŽ PREČÍTAL?

VYBRALI SME PRE VÁS..... 50

Redakčná rada

Šéfredaktor: Mgr. Dávid Dziak, PhD.

Redakčná rada:

Mgr. Tatiana Bachurová, PhD.

PhDr. Alexandra Brestovičová, PhD.

Mgr. Hedviga Hafičová, PhD.

PaedDr. Lucia Mikurčíková, Ph.D., BCBA

PaedDr. Monika Miňová, PhD.

PaedDr. Erika Novotná, PhD.

PaedDr. Lucia Šepeláková, PhD.

Mgr. Jakub Lipták

Mgr. Patrícia Mirdalíková

Obálka a sadzba:

Mgr. Iveta Čuchtová

Jazyková korekcia:

Mgr. Dávid Dziak, PhD.

ARTUŠ,

časopis akademickej obce
Pedagogickej fakulty PU v Prešove

Číslo 1, 2020

Adresa: Ul. 17. novembra 15,
080 01 Prešov

Výtvarný návrh loga ARTUŠ:
Lucia Gliganičová

Vydavateľstvo:
PU v Prešove, Pedagogická fakulta

Periodicita: 2x ročne (online)

ISSN 1339-5424 ●

ARTUŠOVNÍK: Od préterita k futúru

Pred vyše mesiacom bol Silvester, pred ktorým sa často bilancuje minulý čas, podobne ako sme si my v minulom dvojčíslu udobrovali minulý čas a spomínali na akademický rok 2018/2019. Počas Silvestra si mnohí dávajú predsavzatia do budúcnosti a aj *Artuš* si dal niekoľko predsavzatí do akademického roka 2019/2020, predovšetkým chce vychádzať dvakrát do roka, čo sa nám týmto prvým číslom darí naplňať.

Nový rok už stihol *Artušovi* priniesť aj niekoľko zmien, napríklad podobne ako predošlé dvojčíslo už bude vychádzať len online, aktualizovala sa redakčná rada, vytvorila sa šablóna článku pre študentov a obsah sa rozdelil do menších sekcií. Číslo za zimný semester 2019/2020 otvára sekcia *Život na fakulte*, ktorá obsahuje fakultné správy. Nasledujúcu časť *Otvorené dvere do kabinetu* tvoria správy z konkrétnych katedier a centier, v tretej sekcii pod názvom *Na kus reči s...* prinášame rozhovor s ocenenými študentkami cenou rektora a rozhovor s baristom Danielom z nášho Yogi's. Štvrtá časť *Pod' von* je zameraná na Erasmus+, pozostáva zo správ z Olomouca a Porta. Sekcia *Politico studentus* bude pravidelne prinášať aktuality od študentov z fakultného a univerzitného Akademického senátu, Vedeckej skupiny študentov a zo Študentskej rady PF PU. Predposlednú časť *ART U Študentov* tvorí vlastná autorská (literárna, divadelná a výtvarná) tvorba našich študentov, vďaka čomu sa čiastočne odhaľuje názov časopisu, stačí Vám už len odhaliť, čo sa skrýva za skratkou *U*. Posledná, siedma sekcia s názvom *A toto si už prečítal?* bude pravidelne predstavovať čitateľom najnovšie publikácie našej fakulty.

Ďalšie, druhé číslo tohto roku, ktoré bude mapovať letný semester akademického roka 2019/2020, by sme chceli vydať v septembri, preto ak chcete prispieť do druhého čísla, tak svoj príspevok pošlite v šablóne na e-mail: david.dziak@unipo.sk do 30. 07. 2020.

Od préterita a futúru prejdite k prezentu a začítajte sa do tohto čísla.

dr. Dávid Dziak, šéfredaktor

Príspevky prechádzajú redakčnou a jazykovou úpravou.

Za obsah príspevkov zodpovedajú ich autori.

Prispievatelia môžu posilať svoje príspevky v šablóne na e-mailovú adresu: david.dziak@unipo.sk. Redakčná rada prijme Vaše správy z fakultných i mimofakultných akcií, postrehy z praxe, Erasmus+, úvahy, rozhovory, ankety, recenzie, tipy (napr. na čítanie), vlastnú tvorbu atď.

„Naša škola má svoj deň, dnes spievame iba preň.

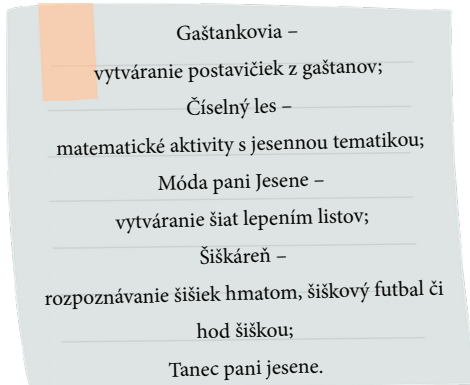
Tancuj, spievaj, učsa, hrajsa, tentodeňsláv, zabávajsa...”

Spomínaný text hymny materských škôl v podaní veľkých aj malých škôlkarov rozozvučal chodby Pedagogickej fakulty Prešovskej univerzity dňa 23. 10. 2019. Tradícia spoločných osláv Dňa materských škôl bola naplnená už po piatykrát pod vedením PaedDr. Moniky Miňovej, PhD., a študentiek druhého ročníka magisterského stupňa v odbore Predškolská pedagogika.

Snaha všetkých spočívala v naplnení posolstva, ktoré v sebe skrýva spomínaný text. Tanec, spev, hry, ktoré sprevádzala najmä príjemná atmosféra a vôňa napečených koláčov, sa niesli v duchu jesene. Aktuálna téma ročného obdobia si zaslúžila pozvať medzi nás pani Jeseň aj s jej vílami – pomocničkami, ktoré sa starali o hladký priebeh tohto podujatia.

Otvorenie Dňa materských škôl zahájila pani dekanka doc. RNDr. Iveta Scholtzová, PhD., ktorá všetkých zúčastnených privítala. Úlohy šikovnej pomocničky pani Jesene sa zhostila pani PaedDr. Monika Miňová, PhD., ktorá pokračovala v príjemnom príhovore, prostredníctvom ktorého všetkých uviedla do deja štyroch ročných období. Pieseň štyri ročné obdobia v sprievode klavíra a spevu otvorili bábkové divadlo doplnené o postavy dievčat symbolizujúcich všetky ročné obdobia. Pani Zima, Jar, Leto a Jeseň. Bábkky v aktívnej spolupráci s pani Jeseňou preniesli deti aj s učiteľkami do čarovného jesenného dňa plného hier, spevu, tanca a zábavy.

Aktivity boli rozdelené do piatich stanovišť, ktoré predstavovali predmety v škole pani Jesene:

V aktivitách deti naplno využívali svoje vedomosti, zručnosti a kreativitu. Za absolvovanie každej aktivity si deti vyslúžili pečiatku na náramok, ktorý predstavoval symbol známky za dobre odvedenú prácu. Veľkým prekvapením boli pre deti maskoty Žabka a Veverička, ktoré dotvárali jesennú atmosféru a vyčarili na tvárach detí nejdenný úsmev. Nakoniec si deti zo školy pani Jesene odniesli okrem zážitkov aj vysvedčenie a samozrejme sladkú odmenu.

Vidieť radosť v detských očiach, úsmev na ich tvárach a nadšenie vyskúšať si všetko, čo na nich čakalo za bránami Prešovskej univerzity, bolo na nezaplatenie. Tak ako bol tento deň netradičným pre deti, tak sa stal výnimočným aj pre nás. Ďakujeme za úžasnú skúsenosť, ktorá preverila nielen naše vedomosti, ale aj tvorivosť, organizačné schopnosti a v neposlednom rade schopnosť spolupracovať ako jeden tím.

Bc. Patrícia Chovanová, Bc. Denisa Kirová

INDÍCIA?

Áno, Indícia! Indícia je nezisková organizácia, ktorá sa venuje vzdelávaniu a inšpirovaniu učiteľov a manažérov na slovenských školách. Jej cieľom je poskytnúť priestor na zdieľanie skúseností a sieťovanie, ukázať im príklady dobrej praxe, vzdelávať ich a poskytovať im motiváciu a inšpiráciu. Organizuje rôzne školenia, semináre, ale aj konferencie: Učíme pre život, Hejného metóda či Indícia Roadshow. Prevádzkuje webové portály: ucimeprezivot.sk a ucmeradi.sk. V októbri 2019 som sa spolu so spolužiačkami zúčastnili Indícii Roadshow. Keď sa ku mne dostala informácia o tom, povedala som si, že to musím absolvovať. V mojom rozhodnutí ma utvrdila kamarátka, známa, už teraz pani učiteľka a zároveň bývalá študentka našej Pedagogickej fakulty. Vybrali sme sa teda do Popradu, kde sa tento workshop konal. Poprad však nie je jediné miesto. Indícia Roadshow sa organizuje po celom Slovensku.

Hneď po príchode na „miesto činu“ z každej strany na nás sršala príjemná atmosféra, usmievaví ľudia, učitelia z praxe a, samozrejme, my, zvedavé študentky z Prešovskej univerzity v Prešove. Indícia Roadshow sa začala krátkymi výstupmi učiteľov z praxe a organizátorov projektov.

Dozvedeli sme sa, ako by mala vyzerať komunikácia v kolektíve, vypočuli sme si, čo robiť, keď v našom školskom tíme nastane ponorka, ale aj taktiky na to, ako sa správne pýtať. Počas všetkých výstupov sme sa mohli účastníkov pýtať rôzne otázky. Ako iste vieme, ani nám budúcim učiteľom sa niekedy nechce položiť otázku. Hoc nám ich v hlave lie-ta niekoľko, nevyslovíme ju. Predstavte si, organizátori to vedeli. Pripravili sa na nás a my sme mali možnosť pýtať sa prostredníctvom našich smartfónov.

V druhom bloku sme sa rozdelili do sekcií, na ktoré sme sa vopred prostredníctvom internetového formulára prihlásili. Každý si mohol vybrať oblasť vzdelávania, ktorá ho najviac zaujíma. V každej sekcii sme mali možnosť vyskúšať si, aké zmeny do vyučovania prinášajú projekty Indície. Pre tých, ktorí už so združením Indícia kráčajú k efektívnejšiemu vzdelávaniu dlhšie, bol pripravený priestor na výmenu skúseností.

So spolužiačkami sme si vybrali blok A s názvom „Zoznámte sa s Hejného metódou vyučovania matematiky“. Lektorky nám predstavili, v čom je táto metóda odlišnou od bežného spôsobu vyučovania matematiky, ktorý sme v detstve zažili

asi všetci. To, že sme sa tohto bloku o Hejného metóde vyučovania matematiky zúčastnili, nás neopravňuje, aby sme matematiku ako budúce pani učiteľky mohli touto metódou vyučovať. Ak tak spraviť chceme, je potrebné zúčastniť sa kurzu. Čo je však skvelé, táto metóda korešponduje so štátnym vzdelávacím programom. Učiteľia z praxe, ktorí touto metódou matematiku vyučujú, tvrdia, že by už inak ani učiť nechceli. Okrem tohto bloku bol na výber aj blok s názvom „Informatika s Emilom alebo ExpEdícia“.

Vo svojom živote som sa zúčastnila už niekoľkých workshopov. Tento mi však ponúkol úplne iný pohľad na to, akú prácu by som chcela ako budúca pani učiteľka vykonávať. Od tohto dňa viem, že veľké veci sa nedejú v komfortnej zóne. Ak ste sa dočítali až k týmto riadkom, ďakujem. Možno sa na základe tohto môjho článku rozhodnete na nejaký workshop/konferenciu Indície prihlásiť. Ak aj nie, som rada, že som sa s vami, milí čitatelia, mohla podeliť o zážitky z tohto dňa.

Bc. Ivana Smandrová

Foto: Mgr. Hedviga Hafičová, PhD.

„Pre niekoho samozrejmôš,
pre niekoho dar,
každá jedna pre svoj účel,
potrebuje pár.“

Prvotná myšlienka obdarovať ľudí bez domova ponožkami sa zrodila v hlavách členov prešovského OZ Podaj ďalej, za čo si zaslúžia uznanie a obdiv. Zároveň sme radi, že si vieme pomôcť aj takýmto spôsobom. Zdravie iných nám nie je ľahostajné. Odovzdávania sa zúčastnili: dr. Lucia Šepeláková, Bc. Veronika Tirpaková, Bc. Mária Čabalová a Bc. Peter Vatraľ.

Foto: archív študentov PF PU v Prešove

UNIVERZITNÉ MESTEČKO V ZOC MAX PREŠOV

Prezentácia Prešovskej univerzity v Prešove v ZOC MAX Prešov je každoročným zvykom. Ani tento rok pre ňu nebol výnimkou. V rámci Týždňa vedy a techniky, ktorý organizuje Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v spolupráci s Centrom vedecko-technických informácií SR a Národným centrom pre popularizáciu vedy a techniky v spoločnosti, vzniklo 6. novembra 2019 na chodbách nákupného centra malé univerzitné mesto. V ňom každá z fakúlt prezentovala pre verejnosť to najlepšie zo svojho odboru. Cieľom tejto akcie bolo zlepšiť vnímanie vedy a techniky v povedomí ľudí a vzbudiť tak záujem mladých uchádzačov o vyššie vzdelanie v rámci vedeckých a technických disciplín na Prešovskej univerzite v Prešove. Na tejto akcii nechýbala ani naša Pedagogická fakulta. Na rozdiel od ostatných fakúlt sme túto prezentáciu poňali vo veľmi praktickom a hravom duchu. Okrem získavania informácií o podmienkach, programe a obsahu štúdií i zaujímavých skúseností sa mohli účastníci aj zahrať. Vďaka šikovným študentkám bakalárskeho, magister-

ského a doktorandského štúdia pod vedením Mgr. Milice Sabol, PhD., sa podarilo okoloidúcim vyčariť na ich tvárach dobrú náladu.

Záujemcovia mali možnosť pracovať s mikroskopom, skúmať ním rôzne zaujímavé vzorky, muzicírovať s Orffovým inštrumentárom, vyskúšať si programovacie hračky, potrápiť si hlavy rôznymi hlavolamami či skladať zaujímavé origami. Takisto mali možnosť vyskúšať si prácu s mapami, atlasmi, glóbusmi, rôznymi aplikáciami v tabletoch, či vyskúšať si svoju fantáziu v kreatívno-výtvarnom kútiku. Navyše nikto z nich neodišiel naprázdno, všetci záujemcovia si so sebou odniesli rôzne prezenty s logom našej Pedagogickej fakulty. Všetkými týmito aktivitami okoloidúcich sprevádzali milé tváre spomedzi študentských a pedagogických radov. Ponuka hravej uličky Pedagogickej fakulty v univerzitnom mestečku bola naozaj široká. Zavítali k nám všetky vekové kategórie od najmenších až po seniorov. Napriek tomu, že tohtoročná účasť ľudí bola pomerne nízka, veríme, že aj tú malú skupinku sa nám podarilo osloviť a zaujať v pozitívnom smere.

Bc. Zuzana Vagaská

DOKOPY 2019 – Doktorandská konferencia Pedagogickej fakulty PU v Prešove

Začiatkom novembra v rámci Týždňa vedy a techniky sa na našej Pedagogickej fakulte dňa 8. 11. 2019 uskutočnila **DOKOPY**. Konferencia bola zameraná na odbor predškolskej a elementárnej pedagogiky a špeciálnej pedagogiky. Ako už vyplýva z názvu konferencie, cieľom podujatia bolo vytvoriť spoločný priestor na prezentáciu výsledkov vedecko-výskumnej práce doktorandov v uvedených študijných odboroch, poskytnúť im kvalifikovanú spätnú väzbu v rôznych etapách rozpracovanosti ich prác a vytvoriť diskusiu o filozoficko-výchovných, konceptuálnych, metodologických a aplikačných prienikoch v riešených problémoch dizertačných prác.

Program konferencie bol určite pre mnohých inšpiratívny a zaujímavý. Celá konferencia trvala jeden deň, ktorý bol rozdelený do troch hlavných blokov, v ktorých vystúpili jednotliví účastníci konferencie s čiastkovými problémami ich dizertačných prác. Po prezentácii tém prebiehali diskusie k pred-

metnej problematike. Pestrý bol taktiež zoznam aktívnych účastníkov, keďže prišli doktorandi z pedagogických fakúlt Prešovskej univerzity v Prešove, Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, Univerzity Komenského v Bratislave či doktorandi zo susednej Českej republiky, konkrétne z Masarykovej univerzity v Brne a Univerzity Palackého v Olomouci. Doktorandská konferencia sa uskutočnila pod záštitou doc. PaedDr. Martina Klimoviča, PhD., prodekana pre vedu, akreditáciu a doktorandské štúdium, pričom súčasťou konferencie bol aj vedecký výbor, ktorý bol vytvorený z odborníkov rôznych oblastí.

Publikačným výstupom doktorandskej konferencie je elektronický zborník abstraktov. Záver konferencie sa niesol v tvorivej atmosfére, ktorú si účastníci odniesli so sebou a do svojich ďalších krokov v ich dizertačných prácach. Snáď tento nultý ročník Doktorandskej konferencie bol pre mnohých prínosom a už teraz sa možno tešiť, čo prinesie budúci ročník.

Mgr. Sofia Šolcová

Foto: Peter Holdok, Ivana Runčáková

Život
na fakulte

BURZA KNÍH

12. 11. 2019

Život na fakulte

DEŇ PF – Miesto,
KDE TO ŽIJE
19. 11. 2019

POMÁHAME ZBIERAŤ MIKULÁŠOVI PRE DETI A SENIOROV

Dňa 4. 12. 2019 som sa zúčastnila spolu s mojou spolužiačkou Katkou školskej akcie Mikulášska zbierka sladkostí. Obidve sme boli veľmi rady, že sme mohli byť pri tom. Ľudia s úsmevom a nadšením dávali sladkosti do krabice. Prichádzal čas Vianoc, ten najkrajší a dlho očakávaný sviatok v roku. Bolo cítiť, že ľudia nie sú k sebe ľahostajní, že sú ochotní a chcú pomôcť tým najmenším, najzraniteľnejším osobám na Zemi – deťom a seniorom. A tie potrebujú od nás najväčšiu pomoc a pozornosť. Vďaka nám sme dosiahli najkrajší predvianočný darček – detský úsmev, ktorý je nenahraditeľný.

Kamila Mlynárová
Katarína Olexáková

Ako po iné roky aj v roku 2019 sa konala na našej fakulte Mikulášska zbierka sladkostí, ktoré mohli študenti a zamestnanci odovzdať mikulášskym pomocníkom od 02. 12. 2019 do 05. 12. 2019. Zbierka sa uskutočnila aj na internátoch ŠDJ PU, kde študenti – dobrovoľníci zbierali sladkosti pre dobré účely. Pred samotným zbieraním sladkostí dobrovoľníci rozniesli info letáčky o mikulášskej zbierke – kedy sa bude konať, kde, v akom čase aj čo konkrétne sa zbiera. V stredu 04. 12. 2019, keď sa už väčšina študentov vrátila na svoje izby, sa dobrovoľníci pustili do práce. Každý internát mal svoj tím dobrovoľníkov, ktorí s priateľským úsmevom a odhodlaním v srdci navštevovali izbu po izbe, aby vyzbierali čo najviac sladkostí.

Internát Námesť mládeže je jeden z najmenších internátov, ale aj tu sa našli dobrovoľníčky, ktoré si našli čas a prešli každú izbu, aby urobili deťom radosť. Dobrovoľníčky si hravo poradili aj s malou jazykovou bariérou, hlavne vďaka pomoci Ukrajčienok, ktoré boli moje spolubývajúce. Po oznámení, že sa bude konať Mikulášska zbierka, sa nadchli a pomohli vytvoriť krabicu aj s ukrajinským prekladom.

Zbierka sa realizovala na fakulte a internátoch, no musím povedať, že sladkosti nosili aj ľudia z iných fakúlt a univerzít. Aj vďaka tejto zbierke, ktorá sa realizuje na fakulte, je vidno, akí dokážu byť ľudia dobrí a nesebeckí. Myslím, že každý z nás, kto prispel čo i len jednou drobnosťou, si uvedomuje, aké je dôležité robiť dobré skutky.

Bc. Monika Slavkovská

PRO EDUCO 2019

V dňoch 4. – 5. decembra 2019 sa v košickej Steel Aréne konal 13. ročník najväčšieho veľtrhu vzdelávania na východnom Slovensku PRO EDUCO, ktorý pozostáva z dvoch platforiem, a to Východ nie je EXIT (otváracia konferencia) a PRO EDUCO EXPO (dvojdnová prezentácia vystavovateľov na výstavisku). Na ploche výstaviska majú možnosť predstaviť sa rôzne vzdelávacie inštitúcie, ale aj zamestnávateľia, ktorí vo svojej činnosti aplikujú systém duálneho vzdelávania a vytvárajú priestor pre uplatnenie absolventov stredných alebo vysokých škôl. Veľtrh prezentuje aj ďalšie formy mimoškolských aktivít, rozvoja osobnosti, možnosti pracovného uplatnenia, cestovania a doplnkového vzdelávania mladých. Cieľovou skupinou tohto veľtrhu

sú najmä študenti a absolventi základných, stredných i vysokých škôl, záujemcovia o doplnkové vzdelávanie a vzdelávanie popri zamestnaní, záujemcovia o kurzy a školenia i návštevníci zaujímajúci sa o pracovné príležitosti doma i v zahraničí. Ročne toto podujatie navštívi viac ako 8 000 záujemcov.

Medzi vystavovateľov patrila už tradične aj naša univerzita, kde nechýbalo ani zastúpenie našej fakulty. Atmosféra na veľtrhu bola veľkolepá. Jednotlivé univerzity, stredné školy či zamestnávateľia mali svoje stanovišťa, kde sa mohli od skorého rána počas dvoch dní prezentovať. Výhodou takéhoto podujatia je možnosť priamej komunikácie so záujemcami o štúdium a zodpovedanie rôznorodých individuálnych otázok.

S potešením môžeme konštatovať, že záujemcov o našu fakultu bolo neúrekom. Pri našom stánku sa zastavovali maturanti a maturantky, ale aj rodičia absolventov stredných škôl, školskí poradcovia i riaditelia stredných škôl. Potenciálnych študentov našej fakulty najviac zaujímali možnosti štúdia a pracovného uplatnenia, termíny podávania prihlášok, náročnosť štúdia, predmety štúdia, ale objavili sa aj špecifické otázky týkajúce sa napríklad štúdia osôb so zdravotným znevýhodnením. Záujemcovia si mohli so sebou odnieť fakultné brožúrky, UNIPO mapy, ale i vecné drobnosti ako perá, zápisníky či kľúčanky.

Veríme, že sme záujemcov o štúdium na našej fakulte povzbudili k podaniu prihlášky, zbavili obáv zo štúdia a motivovali ich v ceste za vysnívanou profesiou – profesiou učiteľa tých najmladších, mladších alebo tých, ktorí potrebujú špeciálne vzdelávanie. Už teraz sa tešíme na budúci ročník.

Mgr. Patrícia Mirdaliková

Otvorené dvere do kabinetu

SPECIAL OLYMPICS SLOVAKIA

„Nechajte ma vyhrať. Ale ak nemôžem vyhrať,
nechajte ma aspoň sa o to statočne pokúsiť.“

(motto športovcov Special Olympics)

Olympiáda, slovo, ktoré v každom z nás evokuje veľkú súťaž. Olympijské hry, slová, pod ktorými si hneď predstavíme päť farebných kruhov, tých najlepších športovcov z celého sveta a veľkú šou okolo celého diania. Ale čo znamená slovné spojenie Special Olympics? Každý si pod týmito dvoma na prvý pohľad jednoduchými slovami môže predstaviť niečo iné, mnohým to možno ani nič nehovorí, ale samotný názov nám dáva indíciu, že ide o niečo špeciálne. Special Olympics, resp. Špeciálne olympiády sú olympiády, na ktorých sa zúčastňujú deti a dospelí so zníženou intelektovou úrovňou, t. j. deti a dospelí s mentálnym postihnutím.

Vo štvrtok 7. novembra 2019 sa na pôde našej fakulty konala prednáška s názvom Špeciálne olympiády Slovensko – inklúzia v športe. Hlavnými prednášajúcimi boli národná riaditeľka Špeciálnych olympiád Slovensko Mgr. Evka Gažová a športová riaditeľka Špeciálnych olympiád Slovensko Ing. Janka Gantnerová. Celé podujatie sa nieslo v duchu úžasu, uznania a rešpektu. Je dôležité poznamenať, že tieto dve dámy si získali každého jedného poslucháča svojou charizmou, energiou, entuziazmom, odhodlaním a humorom. Na tomto podujatí bolo prezentované, čomu sa Špeciálne olympiády Slovensko venujú, kde všade sa deti so zníženým intelektom vďaka týmto

špeciálnym olympiádam môžu dostať a kde sa už dostali, kto každý a akým spôsobom môžeme prispieť, napríklad stať sa dobrovoľníkom či trénerom takýchto športovcov. Pedagogická fakulta PU v Prešove v tento deň podpísala aj Memorandum o spolupráci so Špeciálnymi olympiádami Slovensko, ktorým bola deklarovaná vzájomná spolupráca aj pri podpore dobrovoľníctva študentov fakulty pri športových podujatiach osôb s intelektovým znevýhodnením.

Nedá nám trochu hlbšie sa ponoriť do histórie Special Olympics, presnejšie do roku 1968, keď sa 20. júla v Chicagu konali prvé medzinárodné Špeciálne olympijské hry. Úspech týchto hier inšpiroval Eunice Kennedy Shriverovú založiť neziskové hnutie Special Olympics International. Postupne sa tieto programy rozvíjali po celom svete. V súčasnosti sú akreditované takmer v 170 krajinách. Špeciálne olympiády tvoria tisíce dobrovoľníkov, ktorí poskytujú svoj voľný čas a svoje zručnosti, aby pomohli športovcom Špeciálnych olympiád rozvíjať ich schopnosti, disciplínu a sebadôveru. Na Slovensku hnutie Special Olympics Slovakia pôsobí od roku 1993, je členom Special Olympics International a od roku 2016 sa Slovensko stalo aj členom

Slovenského olympijského výboru. Hnutie ponúka každému veľkú a zmysluplnú príležitosť zapojiť sa do pomoci ľuďom so zníženou intelektovou úrovňou. V súčasnosti u nás pôsobí 42 klubov a máme 3300 športovcov. Športovci Špeciálnych olympiád Slovensko sú skutoční olympionici, ktorí súťažia a reprezentujú našu krajinu v 14 športoch: atletika, plávanie, gymnastika, futbal, volejbal, cyklistika, zjazdové lyžovanie, bežecké lyžovanie, stolný tenis, tenis, kolieskové korčule, krasokorčuľovanie, boccia a motorické zručnosti.

Hlavným cieľom Špeciálnych olympiád Slovensko je *„športom otvárať srdia a myseľ ľuďom s mentálnym postihnutím a vytvárať tak priestor inklúzie do spoločnosti“*. Každý človek, či už zdravý alebo so zníženou intelektovou úrovňou, má právo športovať, zúčastniť sa hier a pociťť radosť z úspechu, prekonávať svoje možnosti a limity, a to Špeciálne olympiády umožňujú. Dávajú tak športovcom so zníženou intelektovou úrovňou príležitosť ukázať svoju odvahu a zároveň prežiť radosť z víťazstva, pociťť priateľstvo a stať sa plnohodnotným členom spoločnosti.

Bc. Veronika Jakubiková

Bc. Iveta Kačmárová

Foto: Peter Holdok

PUTOVANIE SÚČASNOU ČESKOU LITERATÚROU PRE DETI A MLÁDEŽ S doc. PhDr. MILENOU ŠUBRTOVOU, Ph.D.

Dňa 13. novembra
2019 sa na Pedagogickej fakulte

Prešovskej univerzity v Prešove konala prednáška s docentkou M. Šubrtovou z Katedry českého jazyka a literatúry Pedagogickej fakulty Masarykovej univerzity v Brne. Krátka, no informačne pestrá prezentácia, adresovaná študentom a pedagógom našej fakulty, predstavovala sondu do súčasnej českej literatúry pre deti a mládež. Úvodom, ktorým bola štatistika českej knižnej produkcie pre deti a mládež, stavu českých vydavateľstiev, knižníc či detského čitateľstva vôbec, sa účinne dotvoril obraz o českej literatúre. Následne bol jej prejav štruktúrovaný do formy krátkych recenzií diel, ktoré sú reprezentantmi výraznejších tém, dominujúcich v súčasnej českej literatúre predtiansťročných. Nailustráciu obsahujeprejavu doc. Šubrtovej vám ponúkame aspoň časť z prezentovaných tém.

V roku 2018 vládol českému knižnému trhu námet stého výročia vzniku Československa. Tému, na prvý pohľad faktografickú či určenú dospelému recipientovi, sa podarilo uchopiť a podať detskému čitateľovi napríklad Vendule Borůvkovej v diele *1918 aneb Jak jsem dal gól přes celé Československo* (2018). Ďalším trendom, o ktorom sa účastníci prednášky dozvedeli, boli atypické témy závislosti, hendikepu či starnutia vecí v literatúre pre deti a mládež. Otázku hendikepu a života s ním v posledných rokoch

mapuje autorka I. Březinová, túto tému nachádzame napríklad v próze *www.bez-bot.cz* (2018). Príbeh o teenagerovi, ktorý v dôsledku zranenia prichádza o obe nohy, ponúka najmä nášťročnému čitateľovi pohľad na somatické postihnutie bez zbytočnej ľútosti a sentimentu.

Iným nezvyčajným námetom sa zaoberal aj M. Kratochvíl vo svojej knihe *Zajatci stříbrného slunce* (2015). Prostredníctvom stierania hranice medzi realitou a irealitou digitálneho sveta videohry autor tematizuje problém závislosti od počítačových hier. Novým trendom, ktorý nachádzame v (nielen) českej produkcii a súčasne posledným v prednáške doc. Šubrtovej, boli obrazovo-textové naráťvia. Zástupcom takéhoto typu textu je aj kniha P. Čecha: *Dědečkové* (2017). Osobitosť tohto textu spočíva najmä v minimalistickom použití textovej zložky, ktorá sa využíva iba ako názov. Zvyšok „textu“ tvoria esteticky hodnotné ilustrácie, na základe ktorých si čitateľ sám vytvára príbeh.

Prednáška doc. Šubrtovej poukázala na to, že súčasná literatúra sa pokúša aktualizovať témy pre dnešného detského recipienta a zobrazuje aj problémy, ktoré boli v minulosti tabuizované. Vďaka takejto atraktívnej forme prezentovania mali študenti možnosť náhľad u hodnotnej českej literatúry predeti a mládež a tým, ktoré súčasného detského čitateľa môžu zaujať.

Patricia Karnišová

Foto: dostupné z internetu

PRÍLEŽITOSŤ, KTORÚ NESMIEME PREMÁRNIŤ

Som študentkou externého štúdia odboru primárne vzdelávanie na Prešovskej univerzite v Prešove a zároveň učiteľkou na prvom stupni základnej školy. V rámci svojej práce vyučujem aj predmet informatická výchova. Poznám úskalia a problémy týkajúce sa práve tohto predmetu, najmä pri výbere a príprave materiálov na vyučovanie. Aj keď je mnoho rôznych voľne dostupných zdrojov a programov, je ťažké správne rozhodnúť, čo je didakticky vhodným a pre žiakov zaujímavým materiálom pre vyučovanie. A ak sa aj rozhodneme správne, nastáva problém, či dokážeme v rámci nášho výberu so žiakmi systematicky pracovať a napredovať počas vyučovania informatickej výchovy na prvom stupni a či existuje následná nadväznosť vo vyšších ročníkoch.

Najmä z uvedených dôvodov ma zaujala ponuka našej univerzity zúčastniť sa na prednáške prof. RNDr. Ivana Kalaša, PhD., s názvom *Informatika v primárnom vzdelávaní: Príležitosť, ktorú nesmieme premárniť*, ktorá sa konala 20. novembra 2019. Bola to pre mňa výzva, ako sa bezprostredne dozvedieť niečo viac o výzvach informatiky ako vyučovacieho predmetu na 1. stupni ZŠ, o no-

vom modernom projekte Informatika s Emilom. Prof. Kalaš sa niekoľkokrát dotkol závažného problému, že na našich základných školách v digitálnom veku, ktorý práve prežívame, nemáme vhodné nástroje na to, ako informatiku vyučovať. V mnohom ma presvedčil, myslím, že nielen mňa, ale väčšinu zúčastnených, že práve spomínaný projekt s robotom Emilom je zaujímavý, blízky žiakom a realizovateľný na našich školách. Aby sa pedagóg dokázal rozhodnúť, či s daným programom bude pracovať, musí si prácu s ním aj vyskúšať. Ja som si to vyskúšala aj na pracovnom seminári v nasledujúci deň po prednáške, ktorý ma ešte viac utvrdil, že ako zámer, tak aj samotná realizácia je veľmi stimulujúca pre pedagóga, zaujímavá a obohacujúca pre žiaka v oblasti komunikácie, programovania, tímovej spolupráce. Na základe vlastných skúseností a poznatkov o danom softvéri sa budem snažiť, aby sa moji žiaci s Emilom zoznámili čo najskôr.

Ing. Eva Koščová

Celá prednáška je dostupná na https://youtu.be/8_DZVu8Uzw

Foto a video záznam: Marcel Mravec

ŽIVÁ KNIŽNICA: PRÍBEHY RODÍN S DEŤMI S ASPERGEROVÝM SYNDRÓMOM

Nás, študentov špeciálnej pedagogiky, doslova nadchla, ohúrila a asi najviac zo všetkého obohatila naše vedomosti a skúsenosti v oblasti autizmu a Aspergerovho syndrómu z trošku iného súdka živá knižnica. Okrem teórie, ktorú sme sa učili a učíme v škole, sme mali úžasnú možnosť vďaka dobrým ľuďom z *A centra* a PaedDr. Lucii Mikurčíkovej, Ph.D., BCBA z Katedry špeciálnej pedagogiky PF PU v Prešove počúvať reálne príbehy ľudí, ktorí majú osobnú skúsenosť s Aspergerovým syndrómom a vysokofunkčným autizmom.

Živé knihy sú ako my. Mnohé z nich kráčajú určitými prekážkami v spoločnosti. Ľudia v živej knižnici našli odvahu rozpovedať svoj príbeh a podeliť sa o neho s nami, študentmi špeciálnej pedagogiky. Živá knižnica pomáha taktiež širokej verejnosti v tom, ako začať spolu hovoriť a zastaviť poukazovanie na rozdiely a predsudky medzi ľuďmi. Živá knižnica je stretnutie ľudí, ktorí v spoločnosti často čelia rôznym predsudkom a vylúčeniu, neraz aj preto, že väčšinová spoločnosť nemá možnosť týchto ľudí bližšie spoznať. A preto sme my veľmi vďační, že sme mali tú možnosť zažiť to na vlastnej koži.

K nám, na pôdu Pedagogickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove zavítali štyria rodičia detí, ktorí majú dieťa s autizmom alebo Aspergerovým syndrómom a jedna už dospelá žena s diagnostikovaným Aspergerovým syndrómom. Po skupinkách sme sa striedali a počúvali príbehy až tak, že sme ani nedýchali. Po vypočutí príbehu nám dali možnosť pýtať sa otázky, ktoré nás zaujímajú, a my sme tak mali priestor zistiť informácie, ktoré by sme sa z kníh nedozvedeli.

Dozvedeli sme sa napríklad, aké je to žiť každodenný život s osobou s autizmom, ich spoločné zážitky – úsmevné, ale aj nie veľmi príjemné situácie, ktoré sa im stali, napríklad aj to, ako ich okolie neakceptovalo a ako ich to spočiatku zraňovalo, ale časom prijali fakt, že majú dieťa s autizmom.

Rodičia spomínali, že najťažšie po tom, ako ich deťom diagnostikovali autizmus, bolo to, že nevedeli, ako s nimi pracovať, komunikovať, ako im čo najlepšie pomôcť socializovať sa, aké metódy použiť pri učení sa novým zručnostiam a vzdelávaní sa. Utkvela nám v pamäti pozitívna myšlienka jednej mamičky, ktorá hovorila s úsmevom na tvári o tom, akú slobodu tieto deti majú. Ako sú slobodné vo všetkom, netrápia ich také malichernosti, aké nás, obyčajných ľudí, napríklad kto si o nás, čo myslí, kto má značkové oblečenie a kto nie, ako si zladit' oblečenie a pod.

Každopádne, táto skúsenosť bola pre nás veľmi obohacujúca a veríme, že ešte budeme mať takúto možnosť vypočuť si skutočné, reálne príbehy ľudí, ktorí sa rozhodli ich šíriť ďalej, ktorým nie je ľahostajná inklúzia, a teda to, že každý by mal dostať šancu sa plnohodnotne začleniť do kolektívu, bez predsudkov, aby si každý uvedomil to, že tieto deti možno sú odlišné, no nie menejcenné.

Bc. Alexandra Baková

Bc. Lívia Kočišová

Foto: PaedDr. Lucia Mikurčíková, Ph.D., BCBA

DVA POHĽADY NA POPOLUŠKU V MATERSKEJ ŠKOLE SABÍNKA

Materská škola Sabínka mala v roku 2019 oslavu svojho 40. výročia jej otvorenia. Pri tejto príležitosti sme mali možnosť ako študenti PF podieľať sa na jej kultúrnom programe. Hostami osláv boli pedagogickí aj nepedagogickí zamestnanci materskej školy, ktorí nás svojou dobrou náladou potešili. Naše vystúpenie malo znova o čosi slávnostnejší nádych aj vďaka priestoru a povahe tejto udalosti.

Naše divadelné predstavenie Popoluška vzniklo v zimnom semestri v roku 2017. Bolo to v rámci predmetu, ktorý vďaka svojej netradičnosti naplnenia podmienok hodnotenia utvoril svoj výnimočný charakter. 12. decembra 2017 sme odohrali svoju premiéru a úspešne naprieč ďalšími obdobiami sa nám podarilo odohrať niekoľko vystúpení – hneď ďalším bol Ples PF, kde sme vystúpili ako súčasť kultúrneho programu, 2x sme vystúpili na prezentácii fakulty na strednej škole v Košiciach. Odchod niektorých členov po bakalárskom stupni štúdia pre nás neznamenal rozlúčku s divadlom. Práve pri príležitosti osláv 40. výročia MŠ Sabínka sme dostali znova ďalšiu príležitosť vystupovať. Znamenalo to odznova pretvoriť niektoré časti scenára, dať dokopy tím ľudí, zhodnúť sa na termínoch nácvikov a riešiť aj ďalšie vzniknuté situácie s kostýmami, rekvizitami či ozvučením. My sme ťažkosti spojené s vystúpením stále chápali ako výzvu – nie ako nezdolateľnú prekážku. Odmenou sa pre nás stal potlesk hostí a pamätné darčeky pre každého vystupujúceho.

Pravdou je, že predmety štúdia, ktorých podstatu tvorí zdokonaľovanie svojich komunikačných zručností na úrovni najvyššej tvorivej sebarealizácie, sa stávajú pre študentov plnohodnotnou možnosťou

Obsadenie:

Rozprávač	Bc. Mária Čabalová,
Popoluška	Bc. Veronika Tirpáková,
Princ	Bc. Peter Vatraľ,
Kráľ	Bc. Mária Haudáková,
Sluha	Bc. Denisa Janošíková,
Holubica	Bc. Katarína Štetinová,
Macocha	Bc. Zuzana Vagaská,
1. Sestra	Kristína Vatraľová,
2. Sestra	Bc. Janka Záhorská,
Šľachtic	Bc. Veronika Javorská,
Šľachtičná	Beáta Komarková.

svojho potenciálu v pedagogickej praxi. Divadlo nám prináša novú úroveň praktickosti pedagogického poslania, zároveň prináša radosť a motiváciu pracovať na sebe a s ľuďmi vôkol nás. Sme radi, že sme v myšlienke predmetu mohli ďalej pokračovať a význam hodnotenia sa nenaplnil len známkou na konci semestra. A takéto zážitky sú presne tým podkladom, s ktorým môže potom učiteľ ďalej pracovať.

Viac ako vzdelanie – táto veta, slogan, ktorý nás sprevádza našim študijným obdobím, občas dostane iný rozmer, rozmer tvorivý, divergentný. Prečo? Tvorivosť našich študentov sa môže odzrkadliť kdekoľvek a za akýchkoľvek situácií, tak ako som to mala možnosť objaviť i ja. Snáď i o tom je erudovanosť pedagóga, byť tvorivý, premýšľať, prispôbiť sa, či nie? Veď čítajte...

Popoluška, tak krásna, čistá, nádherná, vznešená, no kto by ňou nechcel byť? Keď som prvýkrát počula o tejto divadelnej rozprávke naštudovanej študentami PF, prepáčte, predstavila som si opäť jednu z tých nudných tém, ktoré sú tu vždy a stále. Možno táto moja jemná averzia voči tomuto titulu vyplýva z vianočného obdobia. Ktovie.

No odrazu som sa ocitla, pravdaže po náležitej ponuke, v danom predstavení. Keďže som umelecky vzdelaná, vyštudovala som Konzervatórium v Košiciach a následne som pracovala dlhé roky v ŠD

v Košiciach, mala som akú-takú predstavu o živote na javisku. Nečakala som nič výnimočné, čím sa ospravedlňujem autorovi Petrovi Vatraľovi, no po prezretí si scenára a absolvovaní prvej skúšky som bola, mierne povedané, fascinovaná. Tým, ako sa títo študenti, ktorí nestáli na javisku každý víkend, veľmi profesionálne zhostili svojej práce. Pracovali na textoch, prejave či rekvizitách, venovali tomu svoj voľný čas. Neočakávali žiadne ovácie či cenu rektora, chceli len potešiť tých najmenších, ktorým bolo toto predstavenie určené. Je pravdou, že autor poňal Popolušku veľmi svojrázne, čím sa predstavenie stalo zaujímavejším a nevsednejším. Neponúkol naivnú slečinku, ale vtipnú a svojráznu slečnu dneška. Spracoval texty vtipne, pútavo a to pre každú postavu, ktorá sa objaví. Toto predstavenie nie je určené pravdaže len najmenším, myslím si, že sa na ňom pobavia aj vyššie ročníky, vrátane učiteľov. Mali sme si to možnosť otestovať na divákoch miestnej MŠ Sabínka, ktorá nás oslovila pri príležitosti 40. výročia svojej existencie, aby sme im sprijemili večer a oslavu tohto výnimočného dňa. Prijali nás veľmi pozitívne a ocenili náležitým potleskom.

Kto ešte nemal šancu a možnosť pozrieť si toto dielo, určite Vám odporúčam hneď, ako budete počuť, vidieť, že sa Popoluška niekde objaví, určite si rezervujte lístky a dobrú náladu. A to Vám, pravdaže, nevravím len preto, že i ja som jej priamou súčasťou. Vivat holubica.

Bc. Katarína Štetinová

PLATFORMA eTWINNING

Platforma eTwinning predstavuje spolupracujúcu komunitu škôl v Európe určenú pre učiteľov, žiakov a iných zamestnancov v rámci školstva, ktorí pracujú v jednej zo škôl európskych krajín. Hlavným poslaním platformy eTwinning je zabezpečenie komunikácie, spolupráce, tvorby projektov a zdieľania medzi participujúcimi. Spolupráca medzi zapojenými prebieha prostredníctvom IKT, teda prostredníctvom Informačných a komunikačných technológií. Ich úlohou je zabezpečenie podpory, nástrojov a servisu pre zapojené školy. Spomenúť je potrebné aj možnosť vzdelávania a následného postupu v rámci eTwinningu.

Portál eTwinningu predstavuje vstupnú bránu do sveta eTwinningu. Je prístupný v 28 jazykoch a ponúka novinky z krajín zapojených do eTwinningu, príležitosť na rast či úspešné projekty. Pripojením sa k eTwinningu získavame prístup k eTwinning Live, eTwinning Live App, School education gateway a v neposlednom rade k TwinSpace. TwinSpace predstavuje bezpečnú platformu, viditeľnú iba pre učiteľov participujúcich v projekte, pričom prizvaní môžu byť aj študenti pre cieľ spolupráce so študentmi z partnerskej školy.

Kto sa zapojil?

Študenti druhého roka magisterského stupňa špeciálnej pedagogiky využili práve spomínanú platformu TwinSpace pre spoluprácu s partnerskou školou. Študenti spoluprácu uskutočnili pod vedením PaedDr. Lucie Mikurčíkovej, Ph.D., BCBA. Inštruktáž im bola zabezpečená zo strany PaedDr. Kataríny Hvizdovej, ktorá je jednou z ambasádoriek programu eTwinning a zároveň je aj súčasťou celoeurópskej ambasádorskej komunity danej platformy. Študentov špeciálnej pedagogiky oboznámila s postupom pri registrácii do eTwinningu a so základnými princípmi a možnosťami, ktoré platforma ponúka.

Partnerskou školou študentov špeciálnej pedagogiky bola španielska Univerzita Castilla – La Mancha, konkrétne v Albacete, kde prebieha program zvaný Inklúzia a integrácia. V programe sú zapojení študenti so zdravotným znevýhodnením, konkrétne s mentálnym postihnutím pod vedením pani Dr. Raquel Sánchez Ruiz. Do projektu sa zapojila aj tretia univerzita, a to University of Santiago de Compostela pod vedením Carol Gillanders.

„Špeckári“ a TwinSpace

Ako bolo spomínané vyššie, cieľom eTwinningu je spolupráca učiteľov a študentov s učiteľmi a študentmi iných krajín. Myšlienkou projektu študentov špeciálnej pedagogiky bolo oboznámiť študentov zo Španielska s anglickým jazykom, čím by došlo k splneniu cieľa, a to k vzájomnej výmene informácií medzi slovenskými a zahraničnými študentmi. Na to, aby tento cieľ bol splnený, bolo potrebné vytvorenie materiálov na učenie angličtiny zo strany študentov špeciálnej pedagogiky, pričom bolo nutné prihliadať na zdravotné znevýhodnenie zahraničných študentov. Úlohou zahraničných študentov bolo následné splnenie úloh, na ktoré dostali spätnú odozvu od slovenských študentov.

Ako sa postupovalo

Prvým krokom bolo vzájomné zoznámenie sa študentov zapojených univerzít. Zoznamovanie sa prebehlo prostredníctvom videí, kde sa každý zo študentov predstavil jednoduchými a krátkymi vetami. Následne študenti špeciálnej pedagogiky začali s vytváraním učebného materiálu. Učebné materiály boli poňaté v rámci predstavenia slovenskej kultúry a Prešovskej univerzity v anglickom jazyku prostredníctvom krátkych videí. Materiály sa týkali tém, akými bola slovenská a španielska kuchyňa, kde študenti špeciálnej pedagogiky predstavili tradičné jedlá slovenskej kultúry, predstavenie Prešova ako mesta, jeho pamiatok a osobitostí, predstavenie prostredia prešovskej akademickej pôdy, študijného programu špeciálnej pedagogiky a mnohého ďalšieho. Ku každej z uvedených tém boli pridružené pracovné listy, tajničky či krížovky, teda šlo o učenie hravou a zážitkovou formou. Španielski študenti dané materiály vypracovávali a posielali priebežné videá z ich vypracovávaní.

Čo to prinieslo

Poslednou fázou bolo vyhodnocovanie vypracovaných učebných materiálov. Študenti španielskej univerzity učebné materiály vypracovali a študenti špeciálnej pedagogiky uvedené úlohy vyhodnotili. Spolupráca bola úspešná a došlo k naplneniu cieľa, a to k vzájomnej výmene informácií medzi študentmi oboch krajín.

Spolupráca prostredníctvom platformy eTwinningu sa osvedčila ako prospešný nástroj oboznamovania sa s kultúrou a kultúrnymi zvyklosťami rozdielnych krajín. Edukačný charakter aktivít prispel k rozšíreniu si obzorov nielen na strane španielskych študentov, ale aj tých slovenských. Platforma TwinSpace zo študentov dvoch rozdielnych krajín a univerzít spravila na istú dobu „dvojčatá“, ktoré spojil rovnaký cieľ.

Bc. Klaudia Perlíková

„ÁNO, IDEM DO TOHO!“

Tak ako každý rok sa otvorenie akademického roka nieslo v slávnostnom duchu prianí, vízií, stanovením si cieľov do budúcnosti. Avšak, nezabudlo sa ani na dosiahnuté úspechy za predchádzajúci akademický rok 2018/2019. Cenu rektora udeľuje rektor univerzity za významné prínosy v rámci rozvoja univerzity v oblasti vedy, vzdelávania, umenia, kultúry, športu a pri budovaní vzťahov s inými univerzitami. Oceňovanými bývajú učitelia a študenti zo všetkých fakúlt. Zo študentov Pedagogickej fakulty PU v Prešove boli cenou rektora ocenené: Bc. Lucia Novotná a Bc. Veronika Tirpáková. Obe študentky študujú druhý rok magisterského programu – Učiteľstvo pre primárne vzdelávanie, s ktorými Vám prinášame rozhovor.

Na základe čoho Ti bola udelená cena rektora?

Lucia: Cena rektora mi bola udelená za reprezentáciu Prešovskej univerzity, Pedagogickej fakulty v oblasti umeleckej činnosti, v sólovom speve, na rôznych akciách, ako sú: Reprezentačný ples PU, Adventné koncerty PU, Slávnostné otvorenia akademického roka PU, Medzinárodné súťaže Moyzesiana, kde som bola viackrát ocenená cenami poroty, Medzinárodná súťaž Pedagogických fakúlt ČR v Prahe, kde som získala 3. miesto, Vianočné koncerty PF, ŠVOUČ, kde som prezentovala vlastné kresby a maľby, 70. výročie Pedagogickej fakulty.

Veronika: Cena rektora mi bola udelená za úspešnú reprezentáciu Prešovskej univerzity v Prešove.

Ako spomínaš na predchádzajúci akademický rok?

Lucia: Na minulý akademický rok spomínam veľmi dobre. K nezabudnuteľnej akcii PF jednoznačne patrí deň, keď PF oslavovala 70. výročie v DJZ, kde som mohla aj spolu s víťazmi súťaže Moyzesiana prispieť do programu sólovým spevom. K pekným udalostiam zaradujem taktiež zábavné dni PF, vianočné koncerty, súťaž Moyzesiana, vianočné trhy a Fakultné kola ŠVOUČ.

Veronika: Na predchádzajúci akademický rok spomínam s úsmevom na perách a s radosťou v srdci. Čo sa týka štúdií, bolo to a svojím spôsobom stále je náročné. No ak si to všetko vieš správne zorganizovať, tak sa to dá zvládnuť. No a, samozrejme, človek má mnoho zážitkov, na ktoré s radosťou spomína.

Je super, ak sa študent zapojí do akcií tým, že sa ich zúčastní. No ešte krajšie je, ak sa podieľa na príprave a celom priebehu. Podieľala som sa na: Deň materských škôl, Deň základných škôl – keď som sa večer pri príprave viezla v nákupnom vozíku po fakulte, ale nikomu to nehovor! Spolu so študentmi Vedeckej skupiny študentov som sa zúčastnila na Medzinárodnej vedeckej študentskej konferencii – Nowy Sacz a na Medzinárodnej vedeckej konferencii – Premeny školy a učiteľské vzdelávanie v historickom kontexte a nové perspektívy, ktorá sa konala v Prešove. Taktiež som sa zúčastnila na 23. ročníku v hádzanej vysokoškoláčok o pohár Rektora PU s medzinárodnou účasťou. No a v neposlednom rade som prispela článkami do časopisov *Artuš* a *Na PULze*. Koncom skúškového obdobia mi ešte bola ponúknutá možnosť zúčastniť sa Workshopu kritického myslenia, ktoré sa konalo v Tatrách. No a celý tento akademický rok som ukončila účasťou ako tútorka na Prešovskej detskej univerzite.

Ktorá zo školských akcií pre Teba predstavovala najhodnotnejší zážitok?

Lucia: Z každej akcie organizovanej Pedagogickou fakultou sa veľmi teším a snažím sa na nej zúčastniť. Najhodnotnejšie zážitky som si odniesla z Dňa ZŠ, keď som realizovala výchovný koncert pre ZŠ Lesnícka. Koncert bol realizovaný ako súčasť aplikačnej časti mojej diplomovej práce, preto som rada, že dopadol dobre a odniesla som si mnoho skúseností a inšpirácií do budúcnosti.

Veronika: Tak toto je veľmi ťažká otázka. Každá akcia, na ktorej som sa zúčastnila, bola mojím spôsobom jedinečná a každá mi priniesla veľa radostí a hlavne veľa skúseností, ktoré využijem vo svojej budúcej praxi, ale aj v bežnom živote. No ak by som mala vybrať ten najhodnotnejší zážitok, vybrala by som Prešovskú detskú univerzitu. Počas jej trvania bol každý deň plný zážitkov s deťmi, ktoré som mala na starosti. Bol to taký super pocit, keď sme trávili čas na našej fakulte. Nemuseli sme myslieť na naše školské povinnosti, pretože tie sme už mali úspešne za nami, a tak sme si spolu s deťmi mohli vychutnávať všetko to, čo bolo pripravené. No za najkrajší zážitok považujem promočný deň našich bakalárčikov. Bola to dojemná chvíľa, keď sme spolu s Bc. Máriou Čabalovou videli „naše deti“, ktoré sme mali na starosti počas piatich dňoch, ako si preberajú svoje diplomy. Asi si už teraz viem predstaviť, ako sa cítia naši rodičia a celá naša rodina, keď vidia na promóciách nás.

Zvládaš svoje študentské povinnosti popri aktivitách vo voľnom čase?

Lucia: Môžem povedať, že áno, dokonca rada zvládam, lebo som človek, ktorý urobí viac vecí vtedy, keď má toho veľa.

Veronika: Taký zimný semester je charakteristický tým, že je plný rôznych akcií, keď sme na fakulte od 7:00 rána a odchádzame o 20:00 večer s tým, že sa stále nájdú nejaké maličkosti, ktoré by bolo potrebné doladiť. Ale áno, dá sa zvládať aj organizácia akcií, aj štúdium. Ako som už spomínala, ak máš správny time management, ide to... ľahšie – a to ani nehovorím, že do toho ešte viem vtiesniť brigádu v Michalovciach.

Vieš popísať svoje pocity, keď ti rektor PU odovzdával cenu?

Lucia: Pri dostávaní ceny rektora som bola veľmi šťastná, že moja snaha a čas venovaný PF bol odmenený takouto vzácnou cenou. V tej chvíli som myslela na Boha, na jeho lásku a dary, ktoré mi dáva.

Veronika: Moje pocity sa odštartovali už vtedy, keď mi bola doručená pozvánka na slávnostné otvorenie akademického roka 2019/2020. Pamätám si, ako som Ti obratom telefonovala, akú mám úžasnú novinku. Aj vtedy, ale aj vo chvíli, keď mi pán rektor udeľoval cenu, som cítila veľkú vďačnosť. Za to, že prácu študenta si všímajú ľudia okolo. Patriť do dvanástky študentov z celej univerzity, ktorí sú aktívni a robia pre našu univerzitu niečo navyše, TO je neopísateľný pocit. A tak by som sa ešte raz chcela poďakovať každému, kto mi dal možnosť zúčastniť sa na vyššie spomínaných akciách. Ďakujem.

Aké sú Tvoje plány do budúcnosti vzhľadom na štúdium programu učiteľstva pre primárne vzdelávanie?

Lucia: Rada by som zostala na tejto Pedagogickej fakulte ako doktorandka na Katedre hudobnej, výtvarnej a telesnej výchovy, a tak pokračovala v štúdiu.

Veronika: Úspešne ukončiť štúdium – zoštatnicovať a užiť si promócie. Trošku si oddýchnuť a pomedzi to si nájsť miesto, kde by som mohla využívať všetky poznatky, ktoré som za päť rokov na tejto fakulte vďaka našim pedagógom mohla nadobudnúť. Chcela by som byť učiteľkou a dávať samé jednotky.

Na záver, čo by si odkázala študentským kolegom z Pedagogickej fakulty?

Lucia: Chcela by som, aby sa študenti zamysleli nad myšlienkou: „Včera som bol múdry. Chcel som, aby bol svet lepší. Dnes som múdrejší. Chcem byť lepší JA“. Všetkým študentom prajem veľa síl, trpezlivosti a inšpirácií k štúdiu.

Veronika: Päť rokov prejde ako voda. A preto si užívajte chvíle, ktoré môžete stráviť na tejto fakulte. Je to miesto, na ktorom sa dokážu stretnúť úžasní ľudia, ktorí sa majú skutočne radi, vedia vás podržať, stoja za vami, dokážu vám pomôcť, kedykoľvek to budete potrebovať. Čas, keď je skúškové obdobie, patrí pre študentov medzi tie menej obľúbené, no aj toto obdobie nám svojím spôsobom prináša do života isté momenty, ktoré nás niečomu naučia. Ale to všetko pochopíme až trošku neskôr. A ak vám bude niekedy ponúknutá možnosť zúčastniť sa na nejakej akcii, tak nad tým až tak veľmi nepremýšľajte. Namiesto polemizovania skúste povedať jednoduché: „áno, idem do toho!“ a uvidíte, čo všetko vám to do života prinesie.

Rozhovor pripravil: Bc. Peter Vatraľ

„DVOJITÉ LATTE BEZ MLIEKA“

Pamätáš sa ešte na náš prvý rozhovor? Kedy to bolo?

Áno, pamätám. Pred dvoma rokmi.

Zmenilo sa počas tých dvoch rokov niečo u nás na fakulte?

Áno, vyššie ceny kávy (smiech).

Čo sa zmenilo u teba?

No mám tu už nejakých kamarátov, vytvorili sa nové priateľstvá. Mám už väčšiu istotu. A aj s učiteľmi si tykám. Aj s vrátnikmi.

Poznáš už niektorých študentov a vyučujúcich aj po mene?

Študentov viac (smiech).

Vieš aj kto, akú kávu pije?

Tú kávu viem už od dverí, kto prichádza, tak robím hneď kávu. Najmä profesorom (úsmev).

Spomínaš si na nejakú nepríjemnú skúsenosť, na nejakú zvláštnu požiadavku?

Mal som taký jeden nepríjemný zážitok. Bolo to asi prvý rok, keď som začal. Nemal som vydať jeden cent a zákazníčka ho veľmi chcela (smiech). A začala sa so mnou hádať, ako je možné, že nedostala ten jeden cent.

Bol to nejaký študent?

Nie, nebol, bola to staršia pani.

Nepoznal som ju veľmi.

Povedz nám aj o neakej vtipnej situácii.

Prišlo jedno dievča a popýtalo si dvojité Latte bez mlieka (smiech).

A ako si na to reagoval?

Ja som bol ticho ako stále. Spravil som jej to dvojité Latte, ale s mliekom (smiech). A ešte mám veľmi rád, keď pozerajú, kde majú vyhodiť to drevené „miešadlo“ na kávu, či do plastov alebo do papiera a vyhodia to do plastov (smiech).

Zaspal si niekedy do práce?

Jasné, ale ja mám tu výhodu, že aj keď otváram reálne o siedmej, študenti chodia zväčša až na pol ôsmu.

Stalo sa niekedy, že si umyl kávovar tesne pred záverečnou a prišiel niekto na kávu?

To sa mi stáva vždy (smiech).

Foto: archív študentov PF PU v Prešove

Sú nejaké presné intervaly, keď sa nezastavíš a nestíhaš a potom, keď sa ti čas vlečie a nikto nechodí? Dá sa to presne definovať, že pondelok je taký, utorok taký. Závaži to od niečoho?

Väčšinou mám tie piatky voľnejšie a od pondelka do štvrtka sa nezastávim.

Kedysi tu boli kartičky s pečiatkami, že každá desiata káva zdarma. Kde sa to podelo?

Nievim (smiech). Už od minulého roka to zrušili.

A s tými pohármi? Akcia?

Keď si dáš kávu do svojej šálky, tak máš ju lacnejšiu o 20 centov. Taká eko kampaň.

To bolo minulý rok. Dnes už to nie je. Ostalo ešte niečo, čo je možno lákavé pre nás študentov?

Máme Keep Cupy, ale musíš zaplatiť 2 eurá ako zálohu. Je to akože vratný pohár. Opäť ďalšia eko kampaň.

A dostalo sa ku mne, že máte nejaké nové koláčiky?

Áno, máme čerstvé cheesecaky, predtým sme mali mrazené, dovážané z Bratislavy.

A odkiaľ máte tie čerstvé?

Pečie ich jedna študentka z UNIPA.

Ešte nám povedz, čo sa deje s peniažkami za domácu výživu, ktorá sa u teba dá taktiež kúpiť?

Tak za každú jednu predanú výživu putuje 30 centov pre nadáciu Červený nos.

Daniel, ďakujem ti krásne za rozhovor. Teším sa na ďalší rozhovor a poďme si dať ešte spoločnú kávu.

Rozhovor pripravila: Bc. Zuzana Bodnárová

Foto: archív študentov PF PU v Prešove

DVE V OLOMOUCI

O tom, koľko výhod má Erasmus, už určite mnohí z Vás počuli. Veľká väčšina to však vzdá už pri myšlienkach toho, ako to bude vyzerat s ich predmetmi a či sa to vôbec dá zladit s predmetmi na hosťovskej fakulte. Môžem povedať, že áno – dá sa to. Hoci to spočiatku vyzerá ako nekonečný kolobeh vybavovania, trpezlivosť ruže prináša aj v tomto prípade. Prvým dôležitým krokom je nájsť podobné predmety ako tie, ktoré nás čakajú doma. Neskôr komunikovať s našimi vyučujúcimi aj tými v zahraničí. Ak sú tieto body úspešne splnené, tak mám pre Vás dobrú správu – to najťažšie je za Vami. Spôsob vyučovania. predmety, spolužiaci a vyučujúci sú všade rozdielni, čo je však dobré, lebo práve to nás podľa mňa obohatí a posunie vpred.

Konkrétne mojím oborom je špeciálna pedagogika a na Erasme+ v Olomouci som získala mnoho nových skúseností a vedomostí, ktoré by som pravdepodobne nikdy nezískala, keby nevycestujem. Alebo získala, ale iba s odstupom dlhého času. Predmety tam som absolvovala s domácimi študentmi, čo je na Erasme+ dosť nezvyčajné, ale vzhľadom na znalosť jazyka to nebol problém. Medzi predmety, na ktoré budem ešte dlho spomínať, patrí určite Surdopédia (pedagogika sluchovo postihnutých). Tento predmet bol založený na praktickej rovine, a to hlavne preto, lebo bol vedený vyučujúcim, ktorý mal sluchové postihnutie. Seminára prebiehali formou základov českého posunkového jazyka, čo bolo veľmi sympatické a obohacujúce. Každý seminár sa niesol v duchu inej témy, na ktorú sme posunkovali.

Seminára k tyflopédii (pedagogika zrakovo postihnutých) boli taktiež veľkým prekvapením. Viedla ho vyučujúca so zrakovým postihnutím, ktorá si na svoje seminára nosila aj svojho pomocníka – slepeckého psa. Ďalším veľmi príjemným zážitkom bola návšteva diagnostického centra v rámci pred-

metu Etópédia (pedagogika psychosociálne narušených). V centre sme strávili jedno celé popoludnie a dozvedeli sme sa o mnohých nových diagnostických metódach, napr. Feuersteinov diagnostický test. Jedným z predmetov, ktorý síce nesúvisí priamo s mojim odborom, bolo „tvorivé písanie“, ktoré viedol významný český spisovateľ Antonín Bajaja. Vynechať nemožno ani kurz pobytu v letnej prírode. Tam sme strávili víkend v prírode, počas ktorého sme zažili rôzne aktivity, na tvorbe ktorých sa podieľal každý z nás. Bolo veľmi príjemné, že počas celého pobytu nás ľudia okolo vnímali ako „tie dve Slovenky“, ktoré sem-tam ponúkajú hodiny slovenčiny zadarmo. Dnes je ešte príjemnejšie to, že pri návšteve knižníc a prezeraní kníh spoznávame mená mnohých autorov, a to na základe stretnutí s nimi, ktoré boli pre nás veľkým zážitkom.

Natália Baloghová

Bez akýchkoľvek predsudkov môžem povedať, že väčšina z nás vysokoškolákov vníma obdobie na vysokej škole ako to najlepšie v jeho živote. Tí, ktorí však absolvovali Erasmus, s presvedčením tvrdia, že to najlepšie obdobie bolo práve toto. A mne neostáva nič iné, len súhlasiť. Nechcem nikoho presvedčať o tom, čo by v živote mal alebo nemal skúsiť, čo sa oplatí a kde sa komu bude páčiť. A dokonca nechcem vyjadrovať svoje pocity a skúsenosti zo školy, ktorú som na Erasme navštevovala. Možno by bolo dobre len okrajovo spomenúť, že každý deň v škole bol pre mňa zážitkom a nie utrpením a čakaním na koniec. Chcela by som vyjadriť svoje pocity z toho, čo so mnou Erasmus spravil po stránke, o ktorej sa až tak často nerozpráva.

Za 5 mesiacov strávených na mobilite som spoznala toľko nových ľudí, kultúry, jedlá, zvyky, radosti a starosti, koľko by som za tak krátky čas nespoznala žiadnou inou cestou. Všetci sme boli iní a vzájomne pre seba výnimoční a vzácní. Boli sme jednou veľkou multikultúrnou rodinou. Hoci každý z nás bol z iného kúta sveta a niekedy si nerozumeli ani slovo, spomienky na každého ostali veľmi živé a srdečné. Nehovoriac o tom, že dnes mám takmer v každej krajine aspoň jedného blízkeho priateľa, čo nikdy nie je na škodu. Erasmus mi jednoznačne dal (okrem vedomostí) možnosť vnímať svet a ľudí z iného spektra, s nadšením sa pozeráť na našu inakosť, no súčasne sa vnímať rovnocenne.

Keď som bola na ceste do Olomouca, kde sa môj pobyt realizoval, vyšlo mi zopár slz, nevedela som si predstaviť tak dlhý čas bez domova, vlastne plač prišiel až po ukončení Erasmu – na ceste nevedela som, do čoho idem. No skutočný domov.

Na záver by som chcela len poznamenať, že paradoxom je, že tento text píšem cestou do Olomouca. Tentokrát však nie na pobyt, ale iba na krátku chvíľu všetko to pekné si znovu pripomenúť.

Júlia Janičová

TRAJA V PORTE

V zimnom semestri akademického roka 2019/2020 sa Erasmus+ stáže na Instituto Politécnico (Polytechnický inštitút) do Porto (Portugalsko) zúčastnili naši traja doktorandi: Mgr. Simona Balogová (Katedra komunikačnej a literárnej výchovy), Mgr. Jakub Lipták (Katedra matematickej edukácie) a Mgr. Jana Kačmárová (Katedra špeciálnej pedagogiky), s ktorými sme pripravili rozhovor. Veríme, že tieto informácie pomôžu Vám, študentom, správne si vybrať Erasmus+ stáž.

Prečo si sa rozhodol/a pre Erasmus+ stáž práve v Porte?

Simona: Miesto stáže som si vyberala na základe témy mojej dizertačnej práce. Keďže sa v práci zameriavam na inkluzívnu literatúru pre deti, Porto bolo jasná voľba, pretože na Polytechnickom inštitúte sa nachádza centrum pre výskum a inovácie vo vzdelávaní.

Jakub: Pre výber miesta stáže som sa rozhodoval na základe medzinárodných medziinštitucionálnych dohôd, ktoré má uzavreté naša Pedagogická fakulta PU v Prešove. Pre Porto v Portugalsku som sa rozhodol aj na základe zlepšujúcich sa výsledkov portugalských žiakov v testovaní TIMMS v oblasti matematiky, a teda pre možnosť pozorovania a analýzy portugalského školstva a jeho analytickej komparácie so školstvom na Slovensku so zameraním na vyučovanie matematiky.

Jana: Nad stážou v zahraničnej inštitúcii som premýšľala dlhšiu dobu. Keďže plynule rozprávam anglicky (hoci nie ako „native speaker“, mám stále na čom pracovať), necítila som sa byť pri výbere stáže nejakým spôsobom limitovaná. O tom, že naša univerzita má uzatvorenú zmluvu s Polytechnickým inštitútom v Porte, som sa dozvedela náhodou. Keďže sa v rámci mojej dizertačnej práce venujem inkluzívnemu vzdelávaniu a Portugalsko patrí ku krajinám, v ktorých inkluzívne vzdelávanie funguje dlhšie, ale i inak ako u nás, stáž v Porte bola pre mňa zaujímavou voľbou.

V čom sa podľa teba líši Instituto Politécnico do Porto od Pedagogickej fakulty PU v Prešove?

Simona: Študenti Polytechnického inštitútu nosia uniformy. Nie sú to však hocijaké uniformy, pretože s takými istými sa môžete stretnúť v knižnej i vo filmovej sérii Harryho Pottera. Nie je to však tak, že by sa študenti z Porta inšpirovali Rokfortom, práve naopak. V Porte majú tieto uniformy dlhoročnú tradíciu. J. K. Rowlingová však istý čas žila v Porte a uniformy portských študentov ju očarili natoľko, že sa nimi inšpirovala vo svojej čarodejníckej sérii kníh. Ďalším rozdielom je, že na Polytechnickom inštitúte nemôžu študovať doktorandi. Školský systém Portugalska to nedovoľuje. Titul doktora tam môžete získať len na univerzitách. Rozdiely som spozorovala aj v prístupe vyučujúcich k študentom. Určite to závisí aj od kultúry národa, ale vyučujúci na Polytechniku mali so svojimi študentmi veľmi priateľský vzťah. Svojich študentov poznali

po mene, prejavovali im náklonnosť, po seminároch spolu viedli priateľské rozhovory. Tým však nechcem povedať, že unášam a nesiem vyučujúcim svojim študentom milí a priateľskí, iba chcem poukázať na to, že na Polytechniku bola trochu iná atmosféra.

Jakub: Spoločným rysom oboch inštitúcií je, že sa zameriavajú na prípravu učiteľov pre predprimárny a primárny stupeň vzdelávania. Politechnický inštitút v Porte však neposkytuje doktorandské štúdium.

Jana: Prístupom k študentom. V Porte ponúka univerzita možnosť študovať aj nepočujúcim študentom v znakovkej reči, knižnice a celkovo technické vybavenie je tiež dobré. Univerzita sa snaží budovať a udržiavať „ducha školy“ aj tým, že sa snaží udržať študentov v campuse aj v čase mimo prednášok a seminárov, ale aj možnosťou nosiť tradičnú univerzitnú uniformu.

V čom bola pre teba prínosná Erasmus+ stáž v Porte?

Simona: Stáž je prínosom sama o sebe. Mladý človek opustí hranice svojho mesta i krajiny a zažije niečo nové, čo ho posunie vpred. Získa nový pohľad na svet, zoznámi sa s novou kultúrou, získa nové kontakty, osamostatní sa. Veľmi zaujímavým momentom stáže bola pre mňa návšteva základnej školy, kde som mohla reálne vidieť inkluzívne vzdelávanie v praxi. Bolo to pre mňa celkom šokujúce, že inklúzia niekde skutočne funguje. Stáž na Polytechniku v Porte mi taktiež pomohla rozšíriť obzory a získať nové poznatky týkajúce sa literárnych vied. Konzultácie s doktorkou Anou Cristinou Macedo a jej spolupracovníkmi hodnotím ako veľmi efektívne strávený čas.

Jakub: Ako každý zahraničný pobyt mi stáž v Porte priniesla nové obzory v zmysle nadobudnutia poznatkov o iných vzdelávacích systémoch a spôsobe realizácie edukačného procesu. Okrem toho bola pre mňa stáž v Porte prínosom v oblasti sebazvdelávania a rozširovania sociálno-kultúrneho povedomia.

Jana: Rozšírila som si pohľad na problematiku inkluzívneho vzdelávania.

Ako hodnotíš mesto Porto a život v ňom? Čo by si odporučil/a zažiť či vidieť v ňom?

Simona: Mesto Porto je láska. U niekoho na prvý pohľad, u niekoho na tretí. Vôbec však nepochybujem o tom, že si toto mesto získa srdce každého návštevníka. Porto je mesto študentov. Každoročne doň prichádzajú hufy erasmákov, ktorí chcú objaviť jeho krásu a okúsiť jeho chuť, či skôr chuť portského vína. V Porte si nájde každý to svoje. Je to mesto, v ktorom nájdete množstvo nádherných parkov, krásnych historických budov a kultúrnych pamiatok, útulných pekárničiek plných všakovakých dobrôt a skvelej kávy, oceánskeho vzduchu, a taktiež Harryho Pottera. V Porte máte skrátka pocit, že ste sa preniesli do Rokfortu a žijete si svoj čarodejnicky sen. Úzke uličky smerujúce k rieke pripomínajú Šikmú uličku, študenti v uniformách vyzerajú, akoby práve opustili seminár profesorky Minervy McGonagallovej, hmla plaziaca sa po kopcoch vo vás prebudí pocit, že vidíte dementorov a keď navštívite kníhkupectvo Livraria Lello, preniesiete sa do rokfortskej knižnice. Každému, kto navštíví Porto, odporúčam, aby ochutnal ich miestnu špecialitu Francesinhu (kalorická bomba, ktorá vám naplní žalúdok na ďalších 10 rokov), koláčik Pastel de Nata, vychýrené portské víno a ovocie z tržnice.

Jakub: Porto je prímorské („príoeánske“) mesto s hlbokým kultúrnym dedičstvom. Pohyb v Porte je jednoduchý vďaka širokej sieti hromadnej dopravy, ktorá umožňuje spoznávanie mnohých kútov tohto krásneho mesta. Typickou črtou mestského dizajnu sú všadeprítomné kachličky „azulejo“ na stenách budov, ktoré dokonalým spôsobom dotvárajú ducha danej kultúry. Pri návšteve by som odporučil nevyhnúť sa architektonickým skvostom v centre mesta, promenáde popri rieke Douro, ako aj západu slnka pri oceáne či z iného vyhlídkového bodu. Kultúra sa odráža taktiež v ponuke jedálneho lístka, ktorého hĺbkovou analýzou človek „zakúsi“ miestneho prostredia.

Jana: Porto je síce pekné, ale chudobné a chaotické mesto. Nie je pravda, že je tu krajšie alebo lepšie ako doma. Veľa vecí tu nefunguje tak, ako sme my doma zvyknutí. V jeseni a zime je tu veľmi chladno, domy nie sú zateplené a dokonca tu nie je bežné mať ústredné kúrenie. Teplo je luxus a je tu veľmi drahé. Univerzitné priestory sa taktiež nevykurujú. U nás si také niečo nevieme ani predstaviť (smiech), študenti si pri príchode na univerzitu majú možnosť odložiť kabát a sedieť na prednáškach pokojne v tričku. Tu by sa to nestalo. Odporučila by som si pozrieť historické centrum mesta.

Rozhovor pripravil: Mgr. Dávid Dziak, PhD.

„MALÝ“ AKADEMICKÝ SENÁT PF PU V PREŠOVE

Drahi pedagógovia a študenti PF,

skôr ako Vám predstavím činnosť nášho, familiárne povedané, „malého“ senátu Pedagogickej fakulty PU v Prešove, tak Vám predstavím jeho členov za študentskú časť:

Monika Slavkovská (1. r. Mgr.) je zároveň aj podpredsedníčkou AS za študentskú časť, rada sa zapája do fakultných aktivít a zaujíma sa o chod školy. Bez akcií ako Deň PF, Mikulášska zbierka, Burza kníh či Ples PF si nevie predstaviť akademický rok. Ak má voľnú hodinu, stretnete ju na kávičke pri Yogi's s úsmevom na tvári a s poznámkami v ruke. V prípade otázok alebo podnetov ju môžete kontaktovať na monika.slavkovska@smail.unipo.sk alebo ju pokojne kedykoľvek zastaviť na chodbe. Nikoleta Žofajová (1. r. Mgr.) je momentálne členkou, ktorá je tam z členov senátu za študentskú časť najdlhšie. Študentom by odkázala, že senát je dobrá príležitosť zastúpiť názory študentov, ich pripomienky a prediskutovať ich s vedením fakulty. Netají sa tým, že má rada zábavu a vtipy, no zároveň si zodpovedne plní svoju funkciu v senáte aj na seminároch. Ak by ste Niku nezastihli v škole, zastihnute ju na adrese nikoleta.zofajova@smail.unipo.sk.

Janu Lesňákovú (3. r. Bc.) môžete často stretnúť ako pomocníčku, či už na Dni SKD, kde pomohla svojimi nápadiami pri organizácii, alebo pri balení sladkostí Mikulášskych balíčkov. Neodmietne dobrú kávu a svoju energiu si dobíja pomáháním pri fakultných akciách počas akademického roka, ale aj na Prešovskej detskej univerzite. Príroda a hory sú jej druhým domovom, hneď po dokončení povinností na fakulte. Rada pomôže a poradí. Kontaktovať ju môžete na adrese jana.lesnakova@smail.unipo.sk.

Slavomíra Eštočinová (2. r. Bc.) je najmladšou členkou AS a zároveň aj najnovšou, v posledných voľbách do senátu ste jej Vy, študenti, prejavili najviac dôvery. Slávka je v senáte „nováčik“, ale zodpovednosť jej rozhodne nechýba a do práce v AS sa vrhla s nadšením. Tak isto ako ostatné členky aj Slávka sa zapája do školských akcií a je aktívnou študentkou. Jej e-mailová adresa je slavomira.estocinova@smail.unipo.sk.

Aké sú naše činnosti? Tak napríklad:

- voľba dekanky;
- vymenovanie členov Vedeckej rady PF;
- schválenie zástupcu do Rady vysokých škôl za učiteľov PF;
- schvaľovanie návrhov na prijímacie konanie na štúdium magisterských študijných programov akreditovaných na Pedagogickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove;
- schválenie rozpočtu na PF PU za daný rok;
- schválenie Dlhodobého zámeru PF PU;
- predkladanie návrhov zo strany študentov, ich riešenie a iné.

V zimnom semestri 2019/2020 sme mali len jedno (korešpondenčné) stretnutie, na ktorom sme schválili: *Návrh Aktualizácie Dlhodobého zámeru Pedagogickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove na roky 2014 – 2018 s výhľadom do roku 2020.*

Tešíme sa na každý Váš podnet. Ďakujeme za prejavenie dôvery a zvolenie nás do funkcie. Sme tu pre Vás.

„VEĽKÝ“ AKADEMICKÝ SENÁT PF PU V PREŠOVE

Vážení pedagógovia a študenti PF, v súvislosti s činnosťou Akademického senátu PU v uplynulom roku Vám chcem priblížiť informácie z predchádzajúcich zasadnutí.

Jednou z najdôležitejších tém zo stretnutí bola voľba rektora PU, ktorá sa udiala ešte v minulom akademickom roku 2018/2019. Po zvolení Dr. h. c. prof. PhDr. Petra Kónyu, PhD., nasledovalo obdobie voľby prorektorov. Univerzita urobila výrazný krok, keď sa rozhodla zvýšiť počet prorektorov zo štyroch na piatich členov. Medzi uvedenými menami je aj bývalá dekanka PF, prof. Ing. Jana Burgerová, PhD., ktorá v súčasnosti zastáva post prorektorky pre rozvoj, informatizáciu a hodnotenie kvality. Nové prorektorské posty zastávajú: prof. ThDr. PaedDr. Ing. Gabriel Paľa, PhD. – veda, umenie, šport a akreditácia; doc. RNDr. Kvetoslava Matlovičová, PhD. – zahraničie a vonkajšie vzťahy; doc. PaedDr. Ivana Cimermanová, PhD. – vzdelávanie; prof. Ing. Jana Burgerová, PhD. – rozvoj, informatizácia a hodnotenie kvality a doc. Ing. Peter Adamišin, PhD., je prorektorom v novovzniknutej funkcii pre stratégiu a marketing.

Čo nás v budúcnosti čaká? Po zvolení funkcionárov na post rektora, prorektorov a dekanov nás v najbližšom období čaká prechod zo „starej“ na „novú“ akreditáciu, ktorá má priniesť určité zmeny v oblasti vzdelávania a rozvoja univerzity. Prorektori už niekoľko mesiacov pracujú na podrobnom pláne rozvoja, avšak o konkrétnom postupe je zatiaľ priskoro hovoriť. V pláne je napr. zavedenie nových študijných odborov, ktoré PU zatiaľ chýbajú – jedným z nich je napr. informatika a sociológia.

Začiatkom semestra schválil AS PU návrhy na nových členov do Správnej rady, Vedeckej rady a do Disciplinárnej komisie. Predmetom stretnutia bolo taktiež schválenie úveru na dofinancovanie internátov na ich rekonštrukciu. Vedenie univerzity má v nasledujúcom období v súvislosti s internátmi v pláne rozšíriť kapacity ubytovacích miest, v terénnych prácach sa plánuje rekonštrukcia parkoviska pred hlavnou budovou VŠA a z popredných záujmov je aj zateplenie športovej haly.

Niet pochyb o tom, že PU čaká veľmi dôležité obdobie. Môžeme hovoriť dokonca o reforme, ktorá má priniesť zlepšenie kvality na mnohých pozíciách – vzdelávanie, kvalita, financie, kultúrno-spoločenská oblasť a mnohé iné. Verím, že spoločne vynaložené úsilie prinesie čoskoro ďalšie úspechy, ktoré budú tým naplneným očakávaním skvalitnenia nášho univerzitného života.

Bc. Peter Vatraľ

Člen za študentskú časť PF v AS PU

AKTIVITY VEDECKEJ SKUPINY ŠTUDENTOV ZA ZS 2019/2020

Politico
studentus

Povedzme si to na rovinu, kto z nás má radosť z učenia? Pokiaľ však pojmeme vzdelávanie zábavne, objavíme úplne iný a hlavne nový rozmer toho, čo nám môže škola ponúknuť. O niečo také sa snaží Vedecká skupina študentov, ktorá sa predstavuje po prvýkrát v tomto zvučnom pomenovaní, od čias svojho starého, familiárneho „Vedko”.

V úvode zimného semestra nás čakalo prvé stretnutie, na ktorom sme si naplánovali prácu na jednotlivých akciách počas semestra. Od septembra do decembra nás čakalo 6 fakultných aj mimofakultných akcií.

6. novembra 2019 niektoré študentky Vedeckej skupiny navštívili OC MAX v Prešove, v ktorom prezentovali Pedagogickú fakultu v rámci Týždňa vedy a techniky rôznymi aktivitami pre deti, ale aj dospelých.

O necelé dva týždne (19. 11.) sa študenti Pedagogickej fakulty postarali o program a aktivity počas Dňa PF, ktorý sa niesol v duchu osláv 70. výročia. Študenti Vedeckej skupiny si pripravili pre študentov Pedagogickej fakulty, ako i pre učiteľskú obec aktivity so zameraním telesnej a hudobnej výchovy, divadielko, hodiny taliančiny, kvíz a mnoho iného, kde sa snažili ukázať, aké je to byť trochu iný, hoc sme si všetci podobní. Následne 26. 11. 2019 sme mali možnosť prezentovať našu fakultu v Michalovciach, kde sme sa stretli s veľkým záujmom. Naším hlavným poslaním bolo priblížiť potenciálnym študentom, prečo študovať na Pedagogickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove a čo pútavé a nevšedné táto fakulta ponúka. Už teraz sa tešíme na nových záujemcov. Zaujímavým dňom bol 29. november 2019, keď sme na našej fakulte privítali žiakov základných škôl. Títo žiaci mali možnosť nahliadnuť do „učiteľskej liahne”, ako i zabaviť sa, a to vďaka dvom študentkám magisterského štúdia, ktoré si pripravili pre žiakov malé prekvapenie v podobe „hudobne ladeného dňa”.

Veľmi prínosnou sa stala konferencia v Poľskom meste Nowy Sacz, kde sme prezentovali študentské príspevky na rôzne témy z oblasti výchovy a vzdelávania. Večer v Poľsku sme strávili ako zvyčajne spolu v nákupnom centre a v závere dňa aj spoločným posedením s cieľom vytvorenia nového názvu pre „Vedecký krúžok”, ktorým sa stal názov (teraz už oficiálne): Vedecká skupina študentov.

Svoju „vedeckú púť“ sme zavřili 13. 12. 2019 v obchodnom centre Eperia, kde sme prezentovali Pedagogickú fakultu v predvianočnom čase hlavne našim najmenším, s ktorými sme mali možnosť sa porozprávať a venovať im svoj čas a um budúceho učiteľa.

Toto všetko bolo pre nás veľkým prínosom a vnútorným obohatením. Mali sme možnosť stráviť svoj voľný čas s priateľmi, pomôcť tým, ktorí to potrebovali, a zabaviť sa s tými, ktorí nám svoju vďaku vrátili formou veľkého úsmevu a úprimného objatia. Ďakujeme.

A kto túži pracovať na svojich zručnostiach a popri tom sa zabaviť a zároveň aj niečo nové naučiť – dvere k nám sú stále otvorené.

Aktuálni členovia Vedeckej skupiny študentov:

Barbora Balogová – barbora.balogova.1@mail.unipo.sk
Bc. Mária Čabalová – maria.cabalova.1@mail.unipo.sk
Jozefína Hrebiková – jozefina.hrebikova@mail.unipo.sk
Bc. Janka Ilkovičová – jana.ilkovicova@mail.unipo.sk
Júlia Janičová – julia.janicova@mail.unipo.sk
Bea Komárková – beata.komarkova@mail.unipo.sk
Sofia Michňáková – sofia.michnakova@mail.unipo.sk
Michal Sívák – michal.sivak@mail.unipo.sk
Bc. Ivana Smandrová – ivana.smandrova@mail.unipo.sk
Adriana Sušková – adriana.suskova@mail.unipo.sk
Bc. Michaela Šoltéssová – michaela.soltesova@mail.unipo.sk
Bc. Katarína Šetinová – katarina.stetinova@mail.unipo.sk
Bc. Veronika Tirpáková – veronika.tirpakova@mail.unipo.sk
Bc. Zuzana Vagaská – zuzana.vagaska@mail.unipo.sk
Bc. Peter Vatraľ – peter.vatral@mail.unipo.sk
Bc. Janka Záhorská – jana.zahorska@mail.unipo.sk

Bc. Katarína Šetinová
Bc. Peter Vatraľ

ZOZNAM ČLENOV ŠTUDENTSKEJ RADY PEDAGOGICKEJ FAKULTY PU V PREŠOVE

1. ročník Bc.

Dominika Zimová – dominika.zimova@smail.unipo.sk

Jozefína Hrebiková – jozefina.hrebikova@smail.unipo.sk

Sofia Michňáková – sofia.michnakova@smail.unipo.sk

Adriana Sušková – adriana.suskova@smail.unipo.sk

Miroslava Bednarčíková – miroslava.bednarcikova@smail.unipo.sk

3. ročník Bc.

Beáta Komárková –

beata.komarkova@smail.unipo.sk

Barbora Balogová (vedúci referent) –

barbora.balogova.1@smail.unipo.sk

Júlia Janičová – julia.janicova@smail.unipo.sk

2. ročník Mgr.

Bc. Soňa Vinterová –

sona.vinterova@smail.unipo.sk

Bc. Veronika Javorská –

veronika.javorska@smail.unipo.sk

Bc. Veronika Majdová

(zástupca vedúceho referenta) –

veronika.majdova@smail.unipo.sk

Zimný semester 2019/2020 v očiach Študentskej rady PF PU v Prešove

Ako už veľa z vás vie, Študentská rada Pedagogickej fakulty PU v Prešove je skupina študentov, ktorí chcú zveľadiť život na škole rôznymi akciami. Počas zimného semestra 2019/2020 sa nám podarilo pripraviť niekoľko zaujímavých akcií, ktoré majú u študentov, dá sa už povedať, tradíciu. Deň otvorených dverí našej fakulty – počas tohto dňa sa určite každý jeden z nás cíti dobre, keď si môže dať čaj a koláč v Bufete snov a oddýchnuť si s kamarátmi. Deň plný úsmevu, dobrej nálady a, samozrejme, pestrého programu. Je pre nás skvelou odozvou vidieť vás s úsmevom na tvári a vidieť to, ako vás to baví. Na čo by sme nemali zabudnúť, je Burza kníh, ktorá mnohým z nás pomohla nájsť si tu správnu knihu, a Vianočné trhy spojené s darovaním krvi. Na chodbách rozvoniava punč, koláče a vianočná hudba nás pripravuje na blížiace sa sviatky. To, čo sa deje v miestnosti, v ktorej na dverách je je čerešnička na torte celého dňa. Aj tento rok sa veľa z vás zapojilo a pomohlo mnohým ľuďom. Každou jednou akciou nám viete ukázať súdržnosť a radosť z toho, čo pre vás robíme. Je len na vás, ako si tieto dni, ktoré pre vás pripravujeme, užijete. Verím, že počas zimného semestra si každý jeden z vás prišiel na svoje.

Sofia Michňáková

Foto: archív študentov PF PU v Prešove

napísané Darovanie krvi,

AKO LASTOVIČKA

Leť. Zmeň svet, čo vo svojom vnútri nosíš. Ten ukrytý... Pousmejú sa z výšky nad ľudskými snami. Volajú ťa do diaľok. Pod' s nami. Nepoznajú hranice. Preletieť ponad múry tisíce. V odvahe. Rozprestrú krídla a potichu preletia ponad more. Nepoznajú strach, nechávajú sa vo vánku viesť Božími očami. Veriac prozreteľnosti, vedia tancovať aj v dažďoch. Možno sa usmievajú, možno len o nás dvoch sa rozprávajú. V prítomnostiach šepkajú si o slobodách. Bláznia sa na oblohe, veď patrí im všetko, čo je tam hore.

Mgr. Tatiana Hrušovská

Mgr. Iveta Čuchtová

SPOZA OPONY

Snehová kráľovná a čertíci

Túto tému sme si zvolili, pretože je to pekný predvianočný príbeh pre deti, čo súvisí s naším odborom. Najprv sme si utvorili skupinu zloženú z 10 dievčat, v skupine sme sa všetky navzájom nepoznali, takže vďaka tomuto divadielku sme sa mohli aj lepšie spoznať. Návrat divadielka začal prvotným krokom, kde sme sa najprv dohodli na stretnutiach a následne si rozdelili úlohy a postavy. Keďže nás bolo 10, bolo veľmi náročné dohodnúť sa na jednom termíne, ktorý by vyhovoval každému. Napriek tomu sme sa stretli asi 6x a dookola si nacvičovali náš pripravený scenár. Stále sme niečo preberali, opravovali a vymýšľali, ale nakoniec všetko dopadlo na výbornú. Počas skúšok pred vystúpením sa napätie trochu zvýšilo, lebo sa nám v tom zhore plietol text, občas nám aj niečo vypadlo, ale keď sme vystúpili pred deti, stres opadol a všetko plynulo prirodzene a podľa plánov. V očiach detí bolo vidieť radosť a to bol ten najlepší pocit. Každý sa vžil do svojej roly, ako najlepšie vedel, a spoločne sme sa usilovali vytvoriť jeden zaujímavý príbeh, ktorým by sme potešili deti. Pri samotnom hraní čas ubehol ako voda ani sme sa nenazdali a už sme sa s deťmi lúčili. Ďakujeme za túto príležitosť vyskúšať si niečo také. Dúfame, že si to ešte niekedy zopakujeme.

Veronika Bačová

Minion's vianočná koleda

Divadielko s názvom Minion's vianočná koleda, ktoré ste mohli vidieť deň pred Mikulášom, konkrétne vo štvrtok 5. 12. 2019, v nás prebudilo vianočnú náladu. Naším prvotným cieľom bolo napísanie scenára, na ktorom sme sa spoločne podieľali. Najťažšou úlohou bolo spojiť tri témy rozprávok, a to postavy z rozprávky Mimonni, Grincha a myšlienku príbehu Vianočnej koledy tak, aby to všetko spolu súviselo. Keďže postavy duchov by sa niekomu mohli javiť ako strašidelné, v našom divadielku to tak vôbec nebolo. Týmito postavami sme sa pokúsili do deja vniesť kúsok minulosti, súčasnosti, ale i budúcnosti a poukázať na to, že všetko, čo v živote urobíme aj to zle (ako to bolo myslené v našom deji), už nikdy nevrátíme späť, ale môžeme napraviť to zlé, čo sme urobili. Keď sa naše divadlo skončilo, tak to vo všetkých nás zanechalo neopísateľný pocit a práve vďaka tomuto predmetu sme si vyskúšali niečo nové, čo nás posunulo vpred aj v oblasti komunikácie, ale aj v priamom vystupovaní pred javiskom.

Dominika Balážová

Ako sme Jolanku vydávali

Mišo hral Jolanku, do ktorej sa veľmi dobre vcítil. Aneta hrala mamu Jolany, ktorá nechcela svadbu. Erika a Biana boli dievčatá, ktoré čepčili. Lukrécia hrala staršieho, bola to pre ňu náročná úloha, pretože sa musela vžiť do mužskej roly. Každý zvládol svoje repliky veľmi dobre, nezabudlo sa najmä na humor. Divadielko divákov predovšetkým zabavilo, ale aj každý jeden z nás sa zabával a bol spokojný. Kulisy boli prepracované, boli aj ľudové, aj rómske, jedna kultúra sa prelínala do druhej. Z nášho divadielka sme veľmi spokojní, bavili sme sa, hoci naše očakávania boli úplne iné, pretože spočiatku sme mali stres. Obecenstvo sme nakoniec ponúkli koláčom. Veríme, že sa Vám divadielko páčilo a koláč chutil.

Aneta, Mišo, Biana, Erika, Lukrécia

Obecné kamery

V prvom rade by som sa chcela v mene nás všetkých poďakovať práve Vám, že ste nám umožnili zažiť na vlastnej koži, ako sa cítia herci a na malú chvíľu sa nimi aj naozaj stať. Cesta k cieľu nebola vždy rovná a dohodnúť sa nebolo vždy jednoduché, no dokázali sme nájsť spoločnú reč a vytvoriť niečo pre nás nezabudnuteľné. Myslím si, že hovorím za nás všetky, keď poviem, že s výsledkom vystúpenia sme viac ako spokojné. Samozrejme, vyskytli sa nejaké drobné chybičky, no bez nich by to nebolo ono. A čo je podstatné, o týchto „chybičkách krásy“ vieme len my. Prvotný stres, ktorý sme pociťovali, z nás opadol po prvých sekundách na scéne a vystriedal ho pocit nadšenia a po predstavení sa na našich tvárach objavil úsmev spokojnosti. Každý jeden človek má v sebe hereckého ducha a je len otázka, či a kedy ho prebudí. A my sme ho prebudili práve dnes. Pre nás nezabudnuteľných 15 minút sa vrylo veľkými písmenami do našich srdiec. Bola to skúsenosť, na akú budeme ešte dlho spomínať.

Simona Karaffová

Tak, ako ich nepoznáte!

Chcela by som vyjadriť veľkú vďaku za to, že som mohla byť súčasťou tohto krásneho predstavenia a hlavne za to, že sa niečo také deje na našej fakulte. Dalo mi to veľmi veľa, jednak sa utužili naše vzťahy, naučili sme sa vzájomnej podpory a tolerance, a jednak každá z nás do toho dala niečo svoje. Ja osobne som prekonal veľký strach z vystupovania pred publikom, aj keď som na začiatku mala veľkú trému, napriek tomu som sa na naše vystúpenie veľmi tešila. Potešilo ma aj to, že napriek neskoršiemu času sa diváci predstavenia zúčastnili v hojnom počte a ohlasy boli veľmi pozitívne, čo nás veľmi teší. Taktiež som rada, že som sa mohla prostredníctvom svojej postavy podeliť o niektoré problémy z oblasti mojich záujmov za dverami UNIPO. Keď som sa dozvedela, že v rámci tohto predmetu budeme robiť divadielka, pravdu povediac, nebola som veľmi nadšená. Aj keď študujeme na pedagogickej fakulte, nie každého obľúbenou činnosťou je práve hranie/herectvo. No napriek tomu som rada, že som sa toho zúčastnila. Určite mi to niečo dalo do života. Prvýkrát som sa stretla s tým, aké to je písať scenár a všetko si pripravovať, čo sa prípravy takéhoto divadelného predstavenia týka. Či už mi to rozšírilo smery aj v tejto oblasti, alebo len to, že som vďaka divadlu spoznala ďalších študentov našej fakulty. Určite je to vhodný spôsob, ako si reálne skúsiť podstatu predmetu komunikačných zručností. Praxou a skúsenosťou človek najviac získa. Písanie scenára je veľmi ťažká a náročná záležitosť. Zasiahne vás dej, ktorý vymýšľate. Jednotlivé prepojenia a vytváranie zápletiiek je fascinujúce. No náhle, ak sa musia niektoré veci povysťahovať, zasiahne vás to. Dostali sme úžasnú príležitosť si vyriešiť všetky podrobnosti. Zažili sme i sladké dni plné radosti aj smiechu, no v iné dni sme riešili drobné konflikty a nedorozumenia. Iné dni sme si užívali hranie a napĺňanie našich hereckých rolí. Nechávali sme priechod nášmu srdcu a duši. Oddali sme naše tajné zákutia a talenty. Slzy nám tiekli od smiechu, no pódium bolo poškvrnené aj slzami od smútku a strachu. Na začiatku som videla tú hrôzu v očiach ostatných dievčat a hneď mi napadla myšlienka, veď o nič nejde, je to len divadlo a hlavné je, nech si to naplno užijeme. Začali sme si rozdeľovať úlohy, kto by čo chcel spracovať a kto by koho chcel hrať, ako by sme si predstavovali svoje postavy a začalo sa pracovať na prelínaní príbehov jednotlivých postáv. Snažili sme sa zapisovať scenár tak, aby bol čo najjednoduchšie zapamätateľný a aby nám osobnostne sedel. Dohodli sme sa na hlavnej myšlienke. Začalo sa nacvičovať, cvičili sme niekedy celý scenár aj trikrát za deň, čo bolo podľa môjho názoru na jednej strane dobré, že sme si to všetko cvičili, komunikovali, čo zmeniť, čo nechať a podobne, ale na druhej strane som sa na konci nácviku cítila úplne unavené. Čo sa mi ale najviac páčilo, bolo to, že dievčatá, aj keď na začiatku sa k divadielku stavali s odstupom, na konci bolo vidieť, ako ich to ovplyvnilo a ako túto nemalú výzvu zvládli. Myslím, že pre každého to bolo vystúpenie z komfortnej zóny, ale musím dievčatá pochváliť, zvládli to bravúrne. Myslím, že sme prekvapili nielen ostatných, ale aj samých seba. Takýchto tvorivých aktivít by mohlo byť viac. Posunulo nás to ďalej. Každá z nás zodpovedne pristupovala k tvorbe scenára aj samotných skúšok, počas ktorých sme si užili veľa zábavy, navzájom sme sa spoznali a zistili naše skryté talenty. Výsledkom našej usilovnej práce bola premiéra nášho divadielka, čo malo podľa mňa veľký úspech a ohlas medzi spolužiakmi. Som veľmi rada, že som bola súčasťou milého, ale pracovitého divadelného tímu.

MÔJ FANTASTICKÝ
AUTOPORTRÉT

Výtvarné práce vznikli na tému: „Môj fantastický autoportrét“ na seminároch Kombinované výtvarné techniky a Didaktika výtvarnej výchovy pod pedagogickým vedením Mgr. Tatiany Bachurovej, PhD. Študenti sa snažili pozorovať rôzne výrazy svojej tváre, pričom mohli využívať make-up, farby na tvár, zmeny účesu, rôzne odevné doplnky atď. Hlavnými kritériami tvorby pri hľadaní vhodného obsahu a formy boli celková kompozícia fotografie, práca so správnym svetlom, pozadím, manipulácia samotného výrazu tváre. Možnosťou bola aj inšpirácia dobovým výrazom rôznych umeleckých tendencií (surrealizmus, magický realizmus, expresionizmus...). Celkový výraz autoportrétu mal podtrhnúť ich vlastné výtvarné inklinovanie k určitým osobným témam (k individuálnej mytológii), ktoré mali možnosť výtvarne interpretovať. Študenti sa tak zážitkovým spôsobom hrali s vlastnou identitou, pre niektorých to bola prvá skúsenosť so zmenou imidžu. Vo výsledných prácach, ktoré sú vystavené na 2. poschodí v sekcii B, môžete nájsť lesné víly, šamanky, temné čarodejnice, ale i súčasnú sebavedomú ženu. Ďalšou nadväzujúcou úlohou bolo výslednú fotografiu postproduktne spracovať (manipuláciu v grafických programoch). Tretia fáza predstavovala tradičný výtvarný zásah do fotografie technikami: kresba, maľba, strihanie, koláž. Pričom inšpiračným podnetom boli fotografie umeleckého duu Inez van Lamsweerde a Vinoodh Matadin. Tieto výtvarné postupy môžu študenti aplikovať na hodinách výtvarnej výchovy – téma je inšpirovaná ŠVP pre 1. stupeň základných škôl – podoblasť podnety fotografie a podnety moderného umenia.

Natália Jurčenková

Tatiana Robová

Viktória Kamenská

Natália Fandáková

Petra Oreničová

A toto
si už
prečítal?

VYBRALI SME PRE VÁS!

Encyklopédia slovenského jazyka pre deti

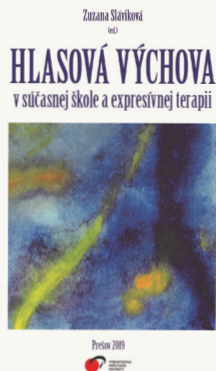
Kolektív autorov

Najnovšia kolektívna publikácia Katedry komunikačnej a literárnej výchovy (vyd. Perfekt) je adresovaná najmä detskému čitateľovi a snaží sa odpovedať na tieto otázky: Ako a prečo komunikujeme? Ako rastiem do reči? Kde všade hovoria ľudia po slovensky? Môžu slová zostarnúť alebo narodiť sa? Môžu sa slová stratiť? Čo nám pomáha pri porozumení textu? Dá sa kresliť slovami? Je literatúra tajné šifrovanie? Z čoho sa skladá kniha? Ako vyzerajú básne pre oko? Čo nám pomáha pri tvorení textu?

Hlasová výchova v súčasnej škole a expresívnej terapii

Zuzana Sláviková – Jana Hudáková – Petra Harčariková

Cieľom monografie je teoreticko-empirická analýza a interpretácia efektívnosti auditívnej stimulácie, hlasovej kultivácie a vokálnej intervencie na skvalitnenie edukačného, esteticko-výchovného a hudobno-terapeutického procesu. Sledovaná problematika tvorivej práce s ľudským hlasom a spevom – od estetických kvalít až k terapeutickým, je reflektovaná v jej komplexnosti, v interdisciplinárnom kontexte, v širších perspektívach filozoficko-psychologických impulzov, v intenciách celostne orientovanej filozofie výchovy a správneho chápania človeka ako telesno-psychicko-sociálno-duchovnej integrity. Uvažovanie o zmysle a širokom význame tvorivej práce s hlasom a spevom dopĺňa odborná reflexia terapeutického významu zborového spevu v kapitole Jany Hudákovovej: *Zborové spievanie ako forma terapie a možnosť ovplyvňovania psychosomatického stavu jedinca*. Kapitola *Výskum vývinu detskej reči optimalizovanej prostredníctvom hudobnej stimulácie o rozvíjaní rečových kompetencií detí*, od autorky Petry Harčarikovej, rozširuje pohľad na reflektovanú problematiku o ďalšie možnosti využitia zvukovej a hudobnej stimulácie u detí, ktoré majú problémy so sluchovým spracovávaním reči.

Jazyk a umenie pre deti a mládež v hodnotových a didaktických pohľadoch

Adela Mitrová – Zuzana Sláviková (eds.)

Zborník vedeckých štúdií je zameraný na problematiku hodnoty umenia pre deti a mládež. Príspevky v zborníku sú rozdelené do dvoch monoblokov: 1. Axiologické aspekty literárnych, dramatických, výtvarných a hudobných diel; 2. Didaktické aspekty spojené s výtvarnou, jazykovou a literárnou zložkou umenia pre deti a mládež. Príspevky možno pre ich prirodzenú rozdielnosť a odlišnosť riešeného problému, spracovania a ambície autora rozčleniť na prehľadové, výkladové, inštruktážne, náučné a hodnotové aj v kritickej reflexii, v čom spočíva podnetnosť a užitočnosť zborníka.

JAZYK A UMENIE PRE DETI A MLÁDEŽ V HODNOTOVÝCH A DIDAKTICKÝCH POHLEDOCH

Zborník príspevkov z vedeckej konferencie v medzinárodnom štádiu
PREMIÉRY ŠKOLY A UČITEĽSKÉ VZDELÁVANIE
V HISTORICKOM KONTEXTE A NOVEJ PERSPEKTÍVE

Príloha, 6. – 7. február 2019

Adela MITROVÁ
Zuzana SLÁVIKOVÁ
(eds.)

Reflexie o postave so znevýhodnením v literatúre pre deti a mládež I.

Zuzana Stanislavová – Alexandra Brestovičová

Monografia predstavuje ponuku interpretačných pohľadov na tri okruhy súčasných problémov, ktoré boli v minulosti na okraji záujmu spoločnosti, teda aj literatúry pre deti a mládež, respektíve ktoré priniesla ponovembrová realita: na literárne stvárnenie mentálneho postihnutia (Aspergerov a Downov syndróm), na stvárnenie niektorých novodobých znevýhodňujúcich sociálnych javov, akými sú migrácia či bezdomovectvo a na problematiku znevýhodňujúcej pozície rómskeho etnika, ako aj na problém židovského a rómskeho holokaustu (šoa a porajmos), ktoré boli v minulosti v literatúre pre deti a mládež tabuizované.

Svet v inom (?) svete: antológia literárnych textov pre deti a mládež s tematikou znevýhodnenia

Zuzana Stanislavová (zost.)

Koncepcia antológie ako jedného z hlavných publikačných výstupov z riešenia grantového projektu, zameraného na obraz človeka s hendikepom v pôvodnej i prekladovej literatúre pre deti a mládež, rešpektuje široké chápanie ľudského znevýhodnenia. V tom zmysle je antológia textov orientovaná širšie než len na literárne zobrazenie zdravotného postihnutia a s tým spojeného sociálneho znevýhodnenia. Texty antológie reagujú aj na sociálne znevýhodnenie človeka motivované rasou, vierovyznaním či prostredím, v akom žije. V antológii je zastúpených viac ako štyridsať slovenských a českých a niekoľko nemeckých a anglických autorov, čo je spolu takmer šesťdesiat textov. Prevažná väčšina diel, z ktorých boli texty vybrané, vyšla aj v slovenčine.

Svet v inom (?) svete Antológia literárnych textov pre deti a mládež s tematikou znevýhodnenia

Zuzana Stanislavová (ed.)

Príloha 2019

